

HET HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN VAN 31 JANUARI 2008

:

Inzake van het OPENBAAR MINISTERIE

en:

1. A. Fatih
geboren in Turkije op (...) wonende te 2060 Antwerpen, (...)
Turk
2. U. Kämil
geboren te Geel op (...)
wonende te 2060 Antwerpen, (...)
Belg
3. K. Mustafa
geboren te Hadim op (...) wonende te 2060 Antwerpen, (...)
Turk

burgerlijke partijen

- gesteld bij akte verleden door Onderzoeksrechter C. C. te Antwerpen op 4 maart 2003, het onderzoek geopend zijnde ingevolge hun stelling als burgerlijke partij
- ter terechtzitting allen vertegenwoordigd door Meester E. C. loco Meester K. L. en door Meester K. L., beiden advocaat bij de balie van Antwerpen

4. B. Menderes
geboren in Turkije op (...)
wonende te 2060 Antwerpen, (...)
5. U. Bilen
geboren te Boskir op (...)
wonende te 2018 Antwerpen, (...)

burgerlijke partijen

- gesteld bij akte verleden door Onderzoeksrechter F. C. te Antwerpen op 28 mei 2003, het onderzoek niet geopend zijnde ingevolge hun stelling als burgerlijke
- sub 4 ter terechtzitting vertegenwoordigd door Meester E. C. loco Meester K. L. en door Meester K. L., beiden advocaat bij de balie van Antwerpen
- sub 5 ter terechtzitting aanwezig en bijgestaan door Meester E. C. loco Meester K. L. en door Meester K. L., beiden advocaat bij de balie van Antwerpen

6. HET CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING

gevestigd te 1040 Brussel,

burgerlijke partij

ter terechtzitting vertegenwoordigd door Meester Hafida T., advocaat bij de balie van Antwerpen

tegen:

1. D. Bart Maria Alfons
gewezen politiecommissaris bij de lokale politie
geboren te Antwerpen op (...)
wonende te 2140 Antwerpen, (...)
Belg

beklaagde
aanwezig, bijgestaan door Meester B. S., advocaat bij de balie van Brussel

2. M. Allan
Politie-inspecteur bij de lokale politie,
geboren te Wilrijk op (...)
wonende te 2920 Kalmthout, (...)
Belg

verwezene
vertegenwoordigd door Meester E. B. loco Meester J. d. M. advocaat bij de balie van Antwerpen

beklaagd van:

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;
te Antwerpen,

de feiten gepleegd tussen 6 februari 1999 en 30 april 2003, de feiten de voortdurende en achtereenvolgende uiting zijnde van eenzelfde opzet, het laatste feit gepleegd zijnde op 29 april 2003,

A. de eerste: op 24 februari 2002
Met behulp van geweld of bedreiging, hetzij gelden, waarden, roerende voorwerpen, schuldbrieven, biljetten, promessen, kwijtingen, hetzij de ondertekening of de afgifte van enig stuk, dat een verbintenis, beschikking of schuldbevrijding inhoudt of teweegbrengt, te hebben afgeperst, namelijk de handtekening tot schriftelijke toestemming tot huiszoeking voor de woning te Antwerpen, (...), ten nadele van P. Shalom, het misdrijf gepleegd zijnde door een openbaar ambtenaar door middel van zijn ambtsbediening;

B. Als openbaar officier of ambtenaar, met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, bij het opmaken van akten van zijn ambt, het wezen of de omstandigheden ervan vervalst te hebben, hetzij door andere overeenkomsten te schrijven dan die welke partijen hebben opgegeven of gedictieerd, hetzij door als waar op te nemen, feiten die het niet zijn, namelijk

I. de eerste,

a) op 13 augustus 2000

ten nadele van H. Karim in het proces verbaal valselijk vermeld te hebben dat tegen arrestant H. Karim geen politiegeweld werd toegepast, terwijl deze arrestant hardhandig met het hoofd tegen de muur geduwd werd waardoor deze door zijn benen zakte en langs de muur naar beneden gleed
de stukken niet ter griffie als van valsheid nedergelegd, doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton V kaft 18 bijlage A

b) op 30 november 2000

ten nadele van E. E. Rachid in het aanvankelijk proces-verbaal van de huiszoeking in hotel (...) in de (...) d.d. 30 november 2000 de omstandigheden van de arrestatie van E. E. Rachid valselijk voorgesteld te hebben teneinde de oorsprong van de kwetsuren van arrestant E. E. te verdoezelen en in hetzelfde proces verbaal de aanwezigheid van de andere tegenwoordige politiefunctionarissen, namelijk V. Amourie, V. Kristof en H. Michael weggelaten te hebben met het bedrieglijk oogmerk om niet als getuige te moeten optreden van het wederrechtelijk geweld en machtsmisbruik gepleegd door Bart D. bij de arrestatie van E. E.

de stukken niet ter griffie als van valsheid nedergelegd, doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton V kaft 17 bijlage A blz. 158,159,160

c) op 2 september 2001

ten nadele van O. Nordin en T. Abdelmajid in het proces-verbaal de omstandigheden van de politietussenkomst en van de arrestatie van O. Nordin en T. Abdelmajid valselijk voorgesteld te hebben met bedrieglijk oogmerk om het overmatig politiegeweld ten overstaan van deze arrestanten te verdoezelen, namelijk door

valselijk te vermelden dat de opsteller van deze akte de bestuurder van de scooter aanmaande om te stoppen, terwijl er geen enkele voorafgaande verwittiging gegeven werd om te stoppen en valselijk vermeld te hebben het alarmsignaal en blauwe lichtbaken ontstoken te hebben terwijl het politievoertuig zonder enig uiterlijk kenmerk en zonder verwittiging de scooter geramd heeft
de stukken niet ter griffie als van valsheid nedergelegd, doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton V kaft 16 bijlage A

d) op 19 juni 2000

ten nadele van V. Vincent in het proces-verbaal de omstandigheden van de arrestatie van betrokkene valselijk verhaald te hebben met het bedrieglijk oogmerk het machtsmisbruik met de bijhorende opzettelijke slagen door Bart D. aan V. Vincent te verdoezelen
de stukken niet ter griffie als van valsheid verdacht nedergelegd, doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton III kaft 1/10 bijlage A

e) op 28 november 2000

namelijk door in het proces-verbaal d.d. 28 november 2000 ten laste van E. G. Mourad en E. Abdelkarim houdende uitvoering van een huiszoeking te Antwerpen, (...) in studio 5 bedrieglijk NIET vermeld te hebben dat een laptop DELL met serienummer (...) werd aangetroffen en inbeslaggenomen werd en deze zelfde laptop met het bedrieglijk inzicht deze te verduisteren niet vermeld te hebben op de inventaris der inbeslaggenomen goederen
de stukken niet ter griffie als van valsheid nedergelegd doch in kopie aanwezig in huidig dossier der rechtspleging in kaft 1/9 bijlage A onder stukken 1 tot en met 28

f) op 4 augustus 2002

ten nadele van V. D. V. Jelle (burgerlijke partij sub 4) in het proces verbaal houdende de huiszoeking te Antwerpen, (...) de beschrijving van de plaatselijke omstandigheden valselijk vermeld te hebben met het bedrieglijk inzicht het betrokken pand te kunnen betreden bij toepassing van de heterdaadprocedure voorzien in artikel 7 van de drugwet, meer bepaald beschreven te hebben dat reeds op de openbare weg een marihuanager kon waargenomen worden en dat de marihuanaplanten aanwezig op het dakterras reeds van op de straat zichtbaar waren
de stukken niet ter griffie als van valsheid nedergelegd doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton II kaft 1/7 bijlage A

g) op 6 augustus 2002

ten nadele van Erik V. D. V. in het proces-verbaal d.d. 6 augustus 2002 houdende de uitvoering van een bevel tot huiszoeking te Schilde, (...) niet vermeld te hebben dat de stormram gebruikt werd om de voordeur open te breken en valselijk vermeld dat er geen schade was aangericht bij het betreden van het pand dit met het bedrieglijk oogmerk het nodeloos machtsmisbruik van de politiefunctionarissen te verdoezelen ten nadele van V. D. V. Jelle en in het gevolg proces-verbaal d.d. 6 augustus 2002 valselijk de aanwezigheid van medeopsteller D. Roel weggelaten te hebben, terwijl hij mede-uitvoerder was van de huiszoeking te Schilde, (...) en valselijk vermeld te

hebben dat het pand langs de voordeur betreden werd die niet slotvast was en zonder schade noch wanorde aan te richten, terwijl deze voordeur wel slotvast was en zelfs met grote schade opengebroken werd door het gebruik van de stormram
de stukken niet ter griffie als van valsheid nedergelegd doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton 11 kaft 1/7 bijlage A

h) op 23 april 2003

ten nadele van L. Leon en M. Michel in het proces-verbaal opgesteld door inspecteur L. houdende huiszoeking op hun adres (...) de plaatsbeschrijving valselijk voorgesteld te hebben teneinde een huiszoeking volgens de heterdaadprocedure van artikel 7 van de drugwet te wettigen meer bepaald vermeld te hebben dat door het venster een duidelijke cannabisgeur waargenomen werd en op het salontafeltje een gebruikershoeveelheid cannabis verpakt in een zakje aanwezig was en tevens in het proces verbaal van verhoor niet geacteerd te hebben dat een gebruikershoeveelheid cannabis verpakt in een zakje in beslaggenomen werd en in hetzelfde proces verbaal niet vermeld te hebben dat hij de werkelijke opsteller ervan was, doch enkel dat hij de leiding van de operatie op zich nam in de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie

de stukken niet ter griffie als van valsheid nedergelegd doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder kaft I/ 6/ bijlage A blz. 52 tot en met 66

i) op 12 februari 2003

in het proces-verbaal 2003 d.d. 12 februari 2003 door commissaris D. en inspecteur Kristof C. houdende een huiszoeking in een pand te Antwerpen (Borgerhout), (...), betrokken door D. Ramaz en medewerkers een onjuiste beschrijving der plaatstoestand geacteerd te hebben met het bedrieglijk oogmerk een huiszoeking op heterdaad inzake merkkledij te wettigen, meer bepaald `Via de kelderopening uitgevend op de openbare weg stelde ik vast dat er verpakking zichtbaar was die gebruikelijk is voor het verhandelen van merkkledij. Ik zag tevens textielwaren", terwijl de namaakkledij in zijn verpakkingen in werkelijkheid aanwezig waren in het tweede keldergedeelte en bijgevolg van op straat onzichtbaar waren

de stukken niet ter griffie als van valsheid nedergelegd doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton IV kaft 1/3/ bijlage A (119 bladen)

j. op 29 april 2003

ten nadele van Marcus V. N. in het proces-verbaal een valse voorstelling van de huiszoeking door politieagenten V. Gino, H. Tom en V. Bavo op 3 april 2003 te rechtvaardigen en aldus de regelmatigheid van de inbeslagname van voorwerpen en documenten lastens V. N. Marcus te dekken in het dossier

de stukken niet ter griffie als van valsheid nedergelegd doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder kaft 1/2/ bijlage A

II. de eerste, op 11 februari 2003

ten nadele van B. Menderes, U. Bilen, A. Fatih, U. Kámil en K. Mustafa in het aanvankelijk proces verbaal van 11 februari 2003 opgesteld door commissaris Bart D.

een valse voorstelling te hebben gemaakt van de omstandigheden van de arrestatie van deze vijf hoger genoemde personen teneinde met bedrieglijk oogmerk het machtsmisbruik en bijpassende opzettelijke slagen door de vaststellers te verdoezelen de stukken niet ter griffie als van valsheid nedergelegd, doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton IV kaft 2

C. de eerste,

Als persoon die een openbaar ambt uitoefent, openbare of private gelden, geldswaardige papieren, stukken, effecten, akten, roerende zaken, welke hij uit kracht of uit hoofde van bediening onder zich heeft, verduisterd te hebben,

I. op 26 februari 2002

ten nadele van P. Shalom (zie burgerlijke partij sub 5) een geldsom van ten minste 136,84 euro zijnde het verschil tussen de geldsom die deze verklaart in zijn bezit te hebben gehad en hetgeen in beslaggenomen en ter griffie gedeponereerd werd

II. op 28 november 2000

ten nadele van de rechtspersoon NV L. R. O. S., vertegenwoordigd door E. Hendrik, middels het gebruik van het valse stuk nader omschreven sub tenlastelegging B.I.e) een laptop PC van het merk DELL met serienummer (...)

D. de eerste: op 11 februari 2003

Openbaar officier of ambtenaar, een bestuurder, agent of aangestelde van de Regering of van de politie, een uitvoerder van rechterlijke bevelen of van vonnissen, een hoofdbevelhebber of ondergeschikt bevelhebber van de Openbare macht zijnde, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, zonder wettige reden tegen personen geweld gebruikt hebbend of doen gebruiken, namelijk opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan U. Bilen, de slagen of verwondingen hebbende hetzij een ongeneeslijk lijkende ziekte, hetzij een blijvende ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid, hetzij het volledig verlies van het gebruik van een orgaan, hetzij een zware verminking ten gevolge gehad (burgerlijke partij sub 2 punt 2)

E. Openbaar officier of ambtenaar, een bestuurder, agent of aangestelde van de Regering of van de politie, een uitvoerder van rechterlijke bevelen of van vonnissen, een hoofdbevelhebber of ondergeschikt bevelhebber van de openbare macht zijnde, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, zonder wettige reden tegen personen geweld gebruikt hebbend of doen gebruiken, namelijk opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan hierna bepaalde, de slagen of verwondingen hebbende een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge gehad.

- I. de eerste:
  - a) op 21 april 2002
aan H.Mohamed
  - b) op 4 augustus 2002
aan V. Jelle
- II. de eerste: op 5 januari 2000
aan D. Omer
- III. de eerste en de tweede: op 11 februari 2003
aan U. Kâmil, B. Menderes en A. Fatih

F. de eerste,

Openbaar officier of ambtenaar, een bestuurder, agent of aangestelde van de Regering of van de politie, een uitvoerder van rechterlijke bevelen of van vonnissen, een hoofdbevelhebber of ondergeschikt bevelhebber van de openbare macht zijnde, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, zonder wettige reden tegen personen geweld gebruikt hebbend of doen gebruiken, namelijk opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan een minderjarige, namelijk

- I. op 2 september 2001
aan O. Nordin, geboren op (...) en aan T. Abdelmajid, geboren op (...)
- II. op 15 januari 2003
aan M. Luc, geboren te Antwerpen op (...) en aan A. Yassine, geboren op (...)

G. Openbaar officier of ambtenaar, een bestuurder, agent of aangestelde van de Regering of van de politie, een uitvoerder van rechterlijke bevelen of van vonnissen, een hoofdbevelhebber of ondergeschikt bevelhebber van de openbare macht zijnde, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, zonder wettige reden tegen personen geweld gebruikt hebbend of doen gebruiken, namelijk opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht

- I. de eerste: op 7 februari 1999
aan B. Mohamed geboren op (...)
- II. de eerste: op 11 februari 2003
aan K. Mustafa
- III. de eerste,
  - a) op 9 augustus 1999
aan M. Vehic (feit (...) C. C.)

- b) op 19 juni 2000
aan V. Vincent
- c) op 15 december 2002
aan J. P. John
- d) op 28 januari 2003
aan M. Abair
- e) te Schilde op (...)
  - aan V. Jelle

H. de eerste: op 11 februari 2003,

Met behulp van geweld of bedreiging, vernieling of beschadiging van andermans roerende eigendommen te hebben gepleegd,

- I. ten nadele van U. Kämil, een GSM toestel (burgerlijke partij sub 1.2)
- II. ten nadele van A. Fatih, een gouden halsketting (burgerlijke partij sub 1.1)

I. de eerste: op 11 februari 2003

Bij inbreuk op de artikelen 1 lid 1, lid 2 1°, 5 bis en 6 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, gewijzigd bij de wet van 12 april 1994 en de wet van 7 mei 1999, in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het strafwetboek, namelijk hetzij in openbare plaatsen of bijeenkomsten, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij in om het even welke plaats in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij door geschriften die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, aangezet hebben tot discriminatie, segregatie, haat of geweld jegens een persoon wegens zijn ras, huidskleur, afstamming, afkomst of nationaliteit

- I. ten overstaan van A. Fatih, U.Kämil, K. Mustafa
- II. ten overstaan van B. Menderes en U. Bilen

Gelet op de hogere beroepen ingesteld op

- 20 april 2007 door DE BURGERLIJKE PARTIJEN A. Fatih, U. Kämil, K. Mustafa, B. Menderes, U. Bilen tegen al de beschikkingen hen aanbelangende
- 20 april 2007 door HET CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING tegen al de beschikkingen haar aanbelangende

- 20 april 2007 door BEKLAAGDE D. Bart tegen al de beschikkingen, behoudens de vrijspraken
- 20 april 2007 door HET OPENBAAR MINISTERIE tegen D. Bart tegen al de beschikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door drie rechters op 5 april 2007 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, 8°C kamer, dewelke:

- de tenlasteleggingen heromschrijft zoals hierna vermeld:

B.I.a. op 13 augustus 2000:

"ten nadele van H. Karim in het proces-verbaal valselijk niet te hebben vermeld dat, naar aanleiding van het nemen van foto's, politiegeweld werd toegepast, nl. het hardhandig tegen de muur duwen van de arrestant waardoor deze door zijn benen zakte en langs de muur naar beneden gleed, de stukken niet ter griffie als van valsheid neergelegd, doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton V kaft 18 bijlage A"

B.I.f. op 4 augustus 2002

"ten nadele van V.D.V. Jelle in het proces-verbaal m.b.t. de huiszoeking te Antwerpen, (...) een valselijke omschrijving van de plaatselijke omstandigheden te hebben weergegeven met het bedrieglijk inzicht het betrokken pand te kunnen betreden bij toepassing van de heterdaadprocedure voorzien in artikel 7 van de drugwet, meerbepaald valselijk te hebben vermeld dat er in het appartementsgebouw, zodra dit wordt binnengegaan, een bijzonder sterke marihuanageur die van boven afkomstig was te hebben waargenomen en valselijk te hebben vermeld dat reeds van buiten in de gemeenschappelijke gang/trapzaal duidelijk en zonder enige twijfel werd bemerkt dat enkele cannabisplanten in de woning aanwezig waren de stukken niet ter griffie als van valsheid neergelegd doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton II kaft 1/7"

B.I.g op 6 augustus 2002

"ten nadele van Erik V. D. V. in het proces-verbaal d.d. 6 augustus 2002 houdende de uitvoering van een bevel tot huiszoeking te Schilde, (...) en in het proces-verbaal d.d. 13 augustus 2002 houdende de uitvoering van een bevel tot huiszoeking te Schilde, (...), valselijk niet vernield te hebben dat de stormram gebruikt werd om in beide gevallen te voordeur te openen, met het bedrieglijk opzet de ware feitelijke toedracht te verdoezelen en/of het overdreven politiegeweld, door gebruik te maken van een stormram, verborgen te houden. De stukken van valsheid beticht, niet neergelegd zijnde ter griffie, doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton II kaft 1/7."

B.I.h. op 23 april 2003

"ten nadele van L. Leon en M. Michel in het proces-verbaal opgesteld door inspecteur L. m.b.t. een huiszoeking op hun adres (...) de plaatsbeschrijving valselijk te hebben doen voorstellen teneinde een huiszoeking volgens de heterdaadprocedure van artikel 7 van de drugwet te wettigen, meerbepaald valselijk te hebben doen vermelden dat door het venster een duidelijke cannabisgeur waargenomen werd en valselijk te

hebben doen vermelden dat op de salontafel in de living een gebruikershoeveelheid cannabis verpakt in een plastic zakje werd gevonden
de stukken niet ter griffie als van valsheid neergelegd doch in kopie aanwezig in huidig dossier karton III kaft 1/6"

B.I.i op 12 februari 2003

"in het proces-verbaal opgesteld door commissaris D. en inspecteur C. m.b.t. een huiszoeking in een pand te Antwerpen, (...) betrokken door D. Ramaz en medewerkers een onjuiste beschrijving van de plaatstoestand te hebben doen vermelden met het bedrieglijk oogmerk een huiszoeking heterdaad inzake merkkledij te wettigen, meer bepaald door valselijk te hebben doen vermelden dat 'tweede opsteller (D.) van buitenuit het pand trachtte binnen te kijken, tweede opsteller zag door het kelderluik aan de straatkant licht branden in de kelder en stelde vast dat in de kelder dozen stonden en zag de textiel uitgestald liggen', terwijl de namaakkledij in zijn verpakkingen in werkelijkheid aanwezig waren in het tweede keldergedeelte en bijgevolg van op straat onzichtbaar waren
de stukken niet ter griffie als van valsheid neergelegd doch in kopie aanwezig in huidig dossier onder karton IV kaft 1/3"

De datum der feiten vermeld in tenlastelegging CI dient gelezen te worden als 24 februari 2002 i.p.v. verkeerdelijk vermeld als 26 februari 2002

D op 11 februari 2003

De verzwarende omstandigheid van de blijvende ongeschiktheid dient weg te vallen, alleen een tijdelijke ongeschiktheid dient te worden weerhouden, zodat de tenlastelegging D luidt als volgt:

"Openbaar officier of ambtenaar, een bestuurder, agent of aangestelde van de Regering of van de politie, een uitvoerder van rechterlijke bevelen of van vonnissen, een hoofdbevelhebber of ondergeschikt bevelhebber van de openbare macht zijnde, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, zonder wettige reden tegen personen geweld gebruikt hebbend of doen gebruiken, namelijk opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan U. Bilen, de slagen of verwondingen hebbende een ziekte of ongeschiktheid tot het verrichten van persoonlijke arbeid ten gevolge gehad (burgerlijke partij sub 2 punt 2)"

G.III.c op 15 december 2002

Hierbij dient te worden vernield dat de slagen werden toegebracht aan een minderjarige: nl. J. P. John, zodat de tenlastelegging G.III.c luidt als volgt:

"Openbaar officier of ambtenaar, een bestuurder, agent of aangestelde van de Regering of van de politie, een uitvoerder van rechterlijke bevelen of van vonnissen, een hoofdbevelhebber of ondergeschikt bevelhebber van de openbare macht zijnde, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, zonder wettige reden tegen personen geweld gebruikt hebbend of doen gebruiken, namelijk opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan een minderjarige, namelijk J. P. John geboren op (...)"

Spreekt tweede beklaagde vrij voor het feit E.III en stelt hem buiten zake zonder kosten.

Spreekt eerste beklaagde vrij voor de feiten A, B.I.a (zoals heromschreven), B.I.j, CI (zoals heromschreven wat betreft de tijdsbepaling), E.I.b, E.II, G.III.e en I

VEROORDEELT EERSTE BEKLAAGDE:

- hoofdens de vermengde feiten B.I.b, B.I.c, , B.I.d, B.I.e, B.I.f (zoals heromschreven), B.I.g (zoals heromschreven), B.I.h (zoals heromschreven), B.I.i (zoals heromschreven), B.II C.II, D (zonder verzwarende omstandigheid van blijvende ongeschiktheid), E.I.a, E.III, F.I, F.II, G.I, G.II, G.III.a, G.III.b, G III.c (met verzwarende slagen aan minderjarige), G.III.d, H.I en H.II:

- tot een hoofdgevangenisstraf van DRIE JAAR

En

- tot een geldboete van TWEEHONDERD VIJFTIG euro.

Aangezien eerste veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen; dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden.

Verplicht eerste veroordeelde als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen, van een bijdrage van 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 7.2.2003, (B.S.25.2.2003) en het KB van 22.12.2003, vermeerderd is met 45 decimes en gebracht op 137,50 euro.

Verplicht eerste veroordeelde tot betaling van 3/4 van de kosten van het geding belopende in totaal 2717,92 euro (de kosten één en ondeelbaar zijnde) en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en het KB van 11 december 2001, tot een vergoeding van 25 euro.

Legt 1/4 van de kosten van het geding ten laste van de Staat.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 26 juni 2000 de geldboete vermeerderd wordt met 40 decimes, zodat die geldboete 1520,00 euro bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op 75 dagen voor de geldboete;

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij: Het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding:.

Gelet op de vrijspraak van eerste beklaagde voor tenlastelegging I, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering. Verwijst de burgerlijke partij tot de kosten van haar aanstelling.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij: K. Mustafa:

Gelet op de vrijspraak van eerste beklaagde voor tenlastelegging I.I, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering, wat betreft deze tenlastelegging..

ft de burgerlijke partijstelling aangaande de tenlasteleggingen B.II verklaart deze ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

Veroordeelt eerste beklaagde om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van duizend (1.000) euro definitief te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 11 februari 2003 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Wijst het anders- en meergevorderde af.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij: U. Bilen:

Gelet op de vrijspraak van eerste beklaagde voor tenlastelegging I.II, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering, wat betreft deze tenlastelegging

Wat betreft de burgerlijke partij stelling aangaande de tenlasteleggingen B.II en D, verklaart deze ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

Veroordeelt eerste beklaagde om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van tweeduizend (2.000) euro definitief te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 11 februari 2003 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Wijst het anders- en meergevorderde af.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij: B. Menderes:

Gelet op de vrijspraak van eerste beklaagde voor tenlastelegging I.II, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering, wat betreft deze tenlastelegging.

Gelet op de vrijspraak van tweede beklaagde voor tenlastelegging E.III, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering ten opzichte van tweede beklaagde.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij tegen tweede beklagde, wat betreft tenlastelegging B.II onontvankelijk.

Wat betreft de burgerlijke partijstelling aangaande de tenlasteleggingen B.II en E.III tegen eerste beklagde, verklaart deze ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

Veroordeelt eerste beklagde om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van duizendvijfhonderd (1.500) euro definitief te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 11 februari 2003 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Wijst het anders- en meergevorderde af.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij : A. Fatih :

Gelet op de vrijspraak van eerste beklagde voor tenlastelegging I.I, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering wat betreft deze tenlastelegging.

Gelet op de vrijspraak van tweede beklagde voor tenlastelegging E.III, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering ten opzichte van tweede beklagde.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij tegen tweede beklagde, wat betreft de tenlasteleggingen B.II en H.II onontvankelijk.

Wat betreft de burgerlijke partijstelling aangaande de tenlasteleggingen B.II, E.III en H.II tegen eerste beklagde, verklaart deze ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

Veroordeelt eerste beklagde om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van duizendvijfhonderd (1.500) euro definitief te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 11 februari 2003 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Wijst het anders- en meergevorderde af.

Rechtdoende over de vordering van de burgerlijke partij: U. Kämil

Gelet op de vrijspraak van eerste beklagde voor tenlastelegging I.II, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering, wat betreft deze tenlastelegging.

Gelet op de vrijspraak van tweede beklagde voor tenlastelegging E.III, is de rechtbank zonder rechtsmacht om kennis te nemen van deze vordering ten opzichte van tweede beklagde.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij tegen tweede beklagde, wat betreft de tenlasteleggingen B.II en H.I onontvankelijk.

Wat betreft de burgerlijke partijstelling aangaande de tenlasteleggingen B.II, E.III en H.I. tegen eerste beklagde, verklaart deze ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond.

Veroordeelt eerste beklagde om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van duizendvijfhonderd (1.500) euro definitief te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 11 februari 2003 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Wijst het anders- en meergevorderde af.

Het Openbaar Ministerie werd op de terechtzitting gehoord in zijn vorderingen.

De burgerlijke partijen sub 1 t/m 5 werden gehoord in hun middelen ontwikkeld door Meester E. C. loco Meester K. L. en door Meester K. L., beiden advocaat bij de balie van Antwerpen.

De burgerlijke partij HET CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING werd gehoord in haar middelen ontwikkeld door Meester Hafida T., advocaat bij de balie van Antwerpen.

De beklagde D. Bart werd gehoord in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door Meester B. S., advocaat bij de balie van Brussel.

De verwezene M. Allan werd gehoord in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door Meester E. B. loco Meester J. d. M., advocaat bij de balie van Antwerpen.

Ter terechtzitting werden conclusies en stukken neergelegd.

De hogere beroepen van de burgerlijke partijen Fatih A., Kämil U., Mustafa K., Menderes B., Bilen U., Het centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, van beklagde en van het Openbaar Ministerie werden naar vorm en termijn regelmatig ingesteld.

Stelling van beklagde : het gehele strafdossier is gebaseerd op een complot

Beklaagde is van oordeel dat al de hem ten laste gelegde feiten gebaseerd zijn op enerzijds de leugenachtige verklaringen afgelegd door zijn collega's en anderzijds de verklaringen afgelegd ingevolge de suggestieve verhoortechniek van de onderzoekers van Comité P.

Indien men in al de dossiers de verklaringen van de collega's van beklagde buiten beschouwing zou laten dan blijft er volgens beklagde geen enkel element over als bewijs ten zijne laste.

Het dossier met betrekking tot het hem ten laste gelegde feit B.I.j waarvoor beklaagde door de eerste rechter werd vrijgesproken, vrijspraak die volgens het Openbaar Ministerie kan bevestigd worden, is volgens beklaagde cruciaal ter beoordeling van alle hem ten laste gelegde feiten. Het is precies ingevolge dit dossier dat volgens beklaagde het complot tegen hem is ontstaan.

Dit dossier gaat over een wederrechtelijke huiszoeking die door zijn collega's Bavo V. W., Gino V. en Tom H. werd uitgevoerd in het kader van een onderzoek lastens Marcus V. N. en waarbij een aantal documenten in beslag werden genomen.

Deze wederrechtelijke huiszoeking die werd uitgevoerd op 3 april 2003 heeft ertoe geleid dat de voornoemde collega's van beklaagde rond de periode van 05.05.2003 werden gesanctioneerd.

Op 4 maart 2003 werd er klacht neergelegd tegen niet nader gekende politieagenten verbonden aan de lokale politie van de (...) te Antwerpen, ondermeer wegens toegebrachte slagen en verwondingen en racistische uitlatingen naar aanleiding van de arrestatie van vijf mensen van Turkse origine op 11 februari 2003.

Op 28 maart 2003 vorderde de procureur des Konings een gerechtelijk onderzoek naar deze feiten.

In combinatie met het dossier aangaande de wederrechtelijke huiszoeking die geleid heeft tot sancties zoals hoger vermeld, hebben volgens beklaagde, deze collega's, ook betrokken in de zaak van de vijf Turkse mensen, samen met een aantal andere collega's die ook betrokken waren in het dossier aangaande de arrestatie van de vijf Turkse mensen een complot op touw gezet teneinde hem te "flikken".

Beklaagde verwijst hiervoor naar een bericht dat op 15.05.2003 te 20.50 uur door Tom H. werd ingesproken op de voice-mail van Allan M. waarin ondermeer het volgende werd gezegd: "We moeten er maar ene flikke en dat zedde golle niet hé."

Verschillende andere collega's werden volgens beklaagde betrokken bij dit complot wat ertoe geleid heeft dat het onderzoek in de zaak met de vijf Turkse mensen nadien werd uitgebreid naar diverse andere feiten die thans ook het voorwerp van de ten laste gelegde feiten uitmaken.

Wat betreft de voorgehouden complottheorie

Gelet op de visie van beklaagde zoals hoger uiteengezet, is het ter beoordeling van de voorgehouden complottheorie, noodzakelijk de dossiers inzake de wederrechtelijke huiszoeking en deze van de arrestatie van de vijf Turkse mensen te overlopen en naast elkaar te bespreken.

Dossier wederrechtelijke huiszoeking dat geleid heeft tot de mutatie van drie agenten.

Het staat vast en wordt door het Openbaar Ministerie ook niet betwist dat Tom H., Gino V. en Bavo V. W. ingevolge de wederrechtelijk uitgevoerde huiszoeking dd. 03.04.2003 een tuchtmaatregel hebben ondergaan. Zij hebben dit zelf verklaard. (Karton IV —onderfarde 1/2). Zij werden tijdelijk gemuteerd, mutatie waaraan financiële nadelen verbonden waren.

Het staat eveneens vast dat wat betreft het verloop van het onderzoek in dit dossier de verklaringen van deze personen tegenstrijdig zijn met deze van beklagde.

Tenslotte staat het eveneens vast dat de voornoemde politiemensen in dit dossier van oordeel waren dat beklagde niet zijn verantwoordelijkheid heeft genomen terwijl zij zelf een sanctie dienden te ondergaan, sanctie die het gevolg was van het feit dat beklagde op 05.05.2003 verslag deed bij de onderzoeksrechter aangaande de wederrechtelijke zoeking.

Dossier arrestatie van vijf Turkse mensen op 11.02.2003

Op 11.02.2003 werden vijf mensen van Turkse origine gearresteerd. Zij werden allen overgebracht naar de burelen van de politie alwaar zij werden verhoord. Tijdens deze verhoren zou er geweld gepleegd zijn door enkele van de aanwezige agenten waaronder beklagde, de twee voornoemde agenten Tom H. en Gino V..

Op 12.02.2003 verscheen een artikel in de krant waarin de vijf Turkse mensen een uiteenzetting gaven van wat er zich heeft voorgedaan. Het is naar aanleiding van dit verschenen krantenartikel en via een melding via de ombudsman dat de dienst Interne Zaken kennis nam van een politieoptreden waarbij buitensporig geweld zou gebruikt zijn. (Karton IV —farde 2 stuk 55). Een onderzoek werd ingesteld onder leiding van Rony B., hoofdinspecteur van politie.

De vijf Turkse mensen werden vervolgens herverhoord:

- Op 15.02.2003: Bilen U. en Menderes B.
- Op 16.02.2003: Kämil U en Fatih A.
- Op 27.02.2003: Mustafa K.

Op 04.03.2003 volgde een klacht met burgerlijke partijstelling voor de Onderzoeksrechter uitgaande van Fatih A., Kamil U.en Mustafa K.. Op 28.03.2003 werd door de procureur des Konings een onderzoek gevorderd naar deze feiten en op 01.04.2003 werd onderzoeksrechter C. gelast met dit onderzoek.

Per kantschrift van 03.04.2003 verzocht de onderzoeksrechter al de betrokken politiefunctionarissen te verhoren en hen te confronteren met de verklaringen van de vijf Turkse mensen. Deze verhoren werden uitgevoerd op 12. en 13.05.2003:

- Tom H., Iris P. en Gino V. legden belastende verklaringen af tegen beklagde.
- Stefan F. verklaarde dat zijn aandacht werd getrokken door lawaai en hij alzo merkte dat in de bewaarkamer beklagde vlak voor een persoon stond die op de grond lag.
- Kristof V. D. D. verklaarde niets abnormaals te hebben vastgesteld. Hij bracht de verbalisanten in kennis van het feit dat hij een goede vriend is van beklagde doch hiermee wil breken omdat deze veelvuldig in de fout ging en dat hij zich nu solidair zal opstellen met de teamleden.
- Allan M. en Dave P. verklaarden dat er die nacht niets abnormaals is voorgevallen
(Deze herverhoren zullen verder meer gedetailleerd besproken worden)

Op 15.05.2003 werd een confrontatie uitgevoerd tussen de voornoemde agenten en de vijf Turkse mensen. (de resultaten hiervan zullen verder besproken worden)

Inmiddels was er op 13.05.2003 een anonieme brief toegekomen bij de onderzoekers, brief die opgesteld werd op 10.05.2003 waarin gesteld werd dat:

- Commissaris D. een geboeide Turk ettelijke malen tegen het hoofd heeft gestampt
- Er op 14.05.2003 een line-up plaatsvindt dewelke kadert in het aanduiden van de agressor tegen enkele Turken
- De heer D. zich tracht te onttrekken aan de line-up en: "gelet hierop, lijkt het ons, vanuit deontologisch en ethisch standpunt, vanzelfsprekend, om nu eindelijk eens namen te noemen".
- Voornoemde commissaris, huidige beklaagde, destijds voor soortgelijke feiten werd gemuteerd naar de zone west
- "U begrijpt dat wij vrezen voor represailles en dat wij onmogelijk deze brief kunnen naamtekenen. Wij maken afschrift over aan Comité P"

Op 05.05.2003 begaf hoofdinspecteur B. zich naar het bureel van beklaagde teneinde het tijdstip van de geplande confrontatie af te spreken. Beklaagde en hoofdinspecteur M. waren aanwezig.

Tijdens de gesprekken verweet beklaagde aan de onderzoekers:

- dat de dienst niet objectief handelde
- dat de daders (waarmee bedoeld de vijf Turkse mensen) reeds lange tijd gehoord werden terwijl zijn teamleden nog niet gehoord werden
- dat de data voorgesteld door de klagers (de vijf Turkse mensen) voor de confrontatie hem niet schikten
- dat de confrontatie moet plaatsvinden op 15 of 16 mei 2003.

Op 05.05.2003 nam hoofdinspecteur B. contact met Bilen U. teneinde een datum af te spreken en hij kon hem overhalen dat de confrontatie zal plaatsvinden op 15.05.2003.

Van deze afspraak werd vervolgens briefwisseling per mail bezorgd aan beklaagde. Op de eerste mail van 05.05.2003 reageerde beklaagde dat de vooropgestelde datum 15.05.2003 prima is, gevolgd door een reeks opmerkingen. Nadien volgt nog uitgebreide briefwisseling per mail tussen hoofdinspecteur B. en beklaagde.

Hierna volgen enkele interessante passages uit de mails vervat in de stukken 194 tot en met 204 van kافت 2 (kافت IV) :

- mail d.d. 06.05.2003 van beklaagde gericht aan de agenten die op 12 en 13.05.03 werden verhoord: "Ik wacht nog even een antwoord van diene prul af en dan komen wij eerst nog eens bijeen om het PV te herlezen en te bespreken. Enfin....maar als die daarboven denken dat ze een hoop 'crapuul beter moeten behandelen dan eigen collega's ga ik die daar aardig het leven zuur maken."
- mail d.d. 09.05.2003 van beklaagde aan hoofdinspecteur B.:
" Zoals reeds eerder gezegd ben ik niet van plan om mijn agenda en afspraken aan te passen aan de agenda van vijf criminelen die denken de politie een loer te kunnen draaien". Deze mail werd verzonden nadat beklaagde zich reeds eerder nl. op 05.05.2003 akkoord verklaarde met de oorspronkelijke datum 15.05.2003

Besluitvorming voor wat betreft de voorgehouden complottheorie

Uit de chronologie van de voorgaande elementen blijkt dat louter per toeval het onderzoek in het dossier met betrekking tot de wederrechtelijke huiszoeking enigszins gelijktijdig met het onderzoek in de zaak met de vijf Turkse mensen werd gevoerd.

Het herverhoor van de Turkse mensen geschiedde ruimschoots voor 05.05.2003, namelijk op 15, 16 en 27 februari 2003. Op dat ogenblik kan er onmogelijk sprake zijn van enige vooringenomenheid van de onderzoekers tegen beklaagde.

Uit deze eerste herverhoren van de vijf Turkse mensen blijkt ondermeer dat :

- De gewelddaden zijn begonnen nadat zij allen waren overgebracht naar de burelen van de politie.
- Eens overgebracht werden zij allen geplaatst in een lokaal achter glas. Bilen U. was de laatste die hier binnen werd gebracht. Op een bepaald ogenblik moesten zij allen met hun gezicht naar de muur gaan staan.
- Een van de agenten heeft met de vlakke hand tegen het oor van Bilen U. geslagen kort nadat deze in het lokaal was binnengebracht. Volgens zijn broer Kämil werd deze slag toegebracht door een politieman van ongeveer 30 jaar, kort haar en een langere neus; volgens hem betrof het de man die min of meer de leiding nam over het hele gebeuren. Volgens Fatih A. werd deze slag toegebracht door een politieman van circa 30 jaar met een iets langere neus en geel haar (had blijkbaar de leiding). Volgens Mustafa K. werd de slag toegebracht door een lange blonde man die hij alleen in het lokaal heeft gezien.
- De GSM van Ka.mil U. werd door één van de agenten met kracht tegen een muur geworpen. Fatih A. en Kamil U. verklaarden dat het de politieman (chef) was die deze feiten pleegde.
- Op een bepaald ogenblik, in het begin toen ze allen op een rij stonden, heeft iemand gezegd: "We hebben nu vijf schapen, het offerfeest kan beginnen.
- Een van de politiemannen heeft gezegd dat Menderes B. het meeste slaag moest krijgen omdat hij een ijzeren staaf had.
- De halsketting van Fatih A. werd afgerukt, volgens hem door de politieman (chef) wat eveneens werd verklaard door Kämil U..
- Menderes B. werd het zwaarste aangepakt nadat zij allen met hun gezicht naar de muur stonden. Hij werd hardhandig geduwd waardoor hij met zijn hoofd tegen de radiator terecht kwam waardoor een stoel omver viel tegen het been van die agent. Deze heeft vervolgens de stoel vastgenomen en sloeg ermee op de rug van B.. Kämil U. wees "blijkbaar de chef- met een langere neus" aan als dader van deze feiten. Fatih A. spreekt over de politieman die reeds eerder in de fout was gegaan.
- Vanaf dat Menderes B. niet meer bewoog en tegen de radiator bleef hangen zijn de mishandelingen in het lokaal gestopt.

Deze verklaringen werden afgelegd ruimschoots vóór 05.05.2003.

De bij de feiten betrokken agenten werden zoals eerder gesteld eveneens afzonderlijk verhoord op 12 en 13 mei 2003:

- Gino V. verklaarde dat de verdachten met hun gezicht naar de muur moesten gaan staan; dat ze opvallend onderdanig waren; dat beklaagde met een GSM

- gooide en een halsketting afrukte; dat de commissaris duidelijk over de schreef ging maar dat zij niet durfden ingrijpen uit angst om hun job te verliezen.
- Iris P. verklaarde dat de vijf verdachten op een rij stonden; dat beklaagde een halsketting heeft afgetrokken en dat hij een GSM door het lokaal heeft gegooid; dat de verdachten op een bepaald moment met het gezicht naar de muur moesten gaan staan; dat zij op een bepaald moment iemand door het lokaal heeft zien vliegen die nadien nog een vuistslag heeft gekregen van beklaagde. Ze gaf toe dat zij die avond gezegd heeft dat de man met de blauwe staaf de meeste slagen moest krijgen. Zij voegde eraan toe dat zij zich liet meeslepen met de opruiende taal van haar overste.
  - Tom H. verklaarde dat hij, bij het binnenkomen in de burelen, zag dat de vijf personen op een rij stonden in het lokaal en dat beklaagde hen de les aan het spellen was terwijl Dave P. en Allan M. achter hem stonden. Op een bepaald moment zag hij dat één van de verdachten een harde slag kreeg van beklaagde. Van deze persoon was even voordien ook de halsketting afgerukt door beklaagde. Ook heeft hij gezien dat beklaagde op een bepaald moment de GSM van een van de verdachten heeft weggegooid. Verder verklaarde hij dat zijn overste op het bureel danig in de fout is gegaan tegenover de verdachten. Hij heeft de verdachten geprovoceerd, gekleineerd, geslagen en de zaak laten escaleren. Verder verklaarde hij: " Ik zal op donderdag 15.05.2003 meewerken aan de confrontatie op voorwaarde dat CP D. deel uitmaakt van de confrontatie gezien hij danig in de fout is gegaan. Wat ons kan verweten worden is dat wij onze commissaris niet hebben terecht gewezen op zijn foute attitude. Deze attitude dateert reeds van veel vroeger en niemand van ons team durft hiertegen in het verweer gaan.
  - Allan M. verklaarde: "Stel dat er iemand zou geslagen hebben, zou ik dit nog niet verklaren. Indien bepaalde personen zich schuldig zouden gemaakt hebben aan bepaalde handelingen, hoop ik dat deze hiervoor gestraft worden, doch ik voel mij niet geroepen om hier namen te noemen". Verder verklaarde hij dat hij op vraag van beklaagde een gekwetste persoon naar het ziekenhuis heeft begeleid. Hoe die man aan zijn kwetsuren kwam werd door hem niet in vraag gesteld. Verder heeft hij niets abnormaals gezien.
  - Dave P. verklaarde dat hij op vraag van beklaagde de ziekenwagen heeft gevolgd naar de kliniek. Hij heeft niets abnormaals gezien. Hij was niet aanwezig bij de verhoren. Op de vraag of beklaagde aanwezig was op de tweede verdieping bij aankomst met de verdachten antwoordde hij ontkennend. Wel kon hij bevestigen dat hij korte tijd nadien arriveerde en zeker geen half uur later.

Uit de confrontatie die plaats vond op 15.05.2003 zijn de volgende relevante gegevens naar voor gekomen:

- Het feit dat U.an als laatste werd binnengebracht in het lokaal werd bevestigd
- Beklaagde werd aangeduid als de agressiefste man op het commissariaat; hij had de leiding en moedigde de anderen aan.(verklaring Kämil U.)
- Beklaagde deelde de meeste slagen uit. (verklaring Bilen U.)
- Beklaagde was duidelijk de man die de oorzaak was van het machtsmisbruik. (verklaring Mustafa K.)
- Beklaagde werd herkend als de persoon die zeer kwaad en furieus tekeer ging. Hij had duidelijk de leiding, liet de zaak escaleren en heeft de anderen meegetrokken. (verklaring Fatih A.)

- Beklaagde gaf Menderes B. klappen nadat deze reeds tegen de radiator werd geduwd. Wie hem tegen de radiator heeft geduwd wist hij niet want hij werd in de rug geduwd. (verklaring Menderes B.)

De stelling van beklagde dat :

- het evident is dat de vijf Turkse mensen hem aanduiden als de grote agressor die nacht tijdens het verhoor aangezien inmiddels alles reeds breed uitgesmeerd werd in de kranten.
- het bericht ingesproken door Tom H. en gericht aan Allan M. het bewijs is van het feit dat tegen hem een complot werd gesmeed om af te rekenen met de mutatie die Tom H., Gino V. en Bavo V. W. ondergingen ingevolge de wederrechtelijke huiszoeking
- de zaak van de vijf Turkse mensen door de drie voornoemde collega's werd aangegrepen om een vergadering te beleggen om alzo een complot op te zetten tegen hem

wordt volledig weerlegd door de voornoemde feitelijke elementen uit het dossier van de vijf Turkse mensen die op 11 februari 2003 werden gearresteerd.

De inhoud van de eerste herverhoren van de vijf Turkse mensen, herverhoren die werden afgenomen ruimschoots voor de mutatie van de drie agenten in het andere dossier, werd nadien tijdens het onderzoek bevestigd.

De klacht van de vijf Turkse mensen en het daarop gevolgde onderzoek is precies de aanzet geweest voor de collega's van beklagde om eindelijk te durven spreken daar waar zij dit eerder nooit hebben gedaan uit vrees voor represailles.

Dit laatste gegeven wordt bevestigd door het gegeven dat, zij die vrees voor represailles hebben geuit omdat zij belastende verklaringen hebben afgelegd ten aanzien van beklagde tijdens het onderzoek van de vijf Turkse mensen, per mail van 23.06.2003 uitgaande van beklagde werden gemuteerd. Iris P., Kristof V. d. D., Stefan F., Gino V., Tom H. werden via deze mail in kennis gesteld dat zij "met onmiddellijke ingang vanaf heden" werden gemuteerd naar PT 1. Allan M. en Dave P. werden niet gemuteerd.

Het onderzoek in de andere dossiers die thans het voorwerp uitmaken van al de aan beklagde ten laste gelegde feiten is het gevolg van het feit dat alle collega's van beklagde de waarheid zijn gaan spreken waardoor het onderzoek werd uitgebreid.

Dat zij eerder deze feiten niet aan het licht hebben gebracht omdat zij het gevoel hadden dat beklagde beschermd werd door zijn oversten werd bevestigd door de inhoud van de verklaring afgelegd door Michaël H. op 11.07.2003. Daaruit blijkt het volgende:

- In het jaar 2000 behoorde Michaël H. tot het C.team dat onder leiding stond van de heer M.. Beklaagde was toen geslaagd in zijn examens. als officier. De heer M. werd toen overgeplaatst naar de zone West waarna beklagde de leiding kreeg over het C. team.
- In de periode dat beklagde de leiding had van dit team deden er zich nogal wat feiten voor met beklagde waar het C. team niet mee kon leven, ondermeer: slagen en verwondingen, het verduisteren van een laptop, het

- afnemen van GSM-toestellen van verdachten, het toebrengen van schade aan gebouwen van de stad, racistische uitlatingen.. .en zomeer.
- Beklaagde had de bijnaam : " Bart- Penalty " want zijn gezegde was: "Ik ga een penalty trappen".
  - In december 2000 is er dan een vergadering geweest op het privé- adres van de heer M. waar ook hoofdinspecteur V. B. aanwezig was.
  - Door de heer V. B. werden alle verklaringen van de klagende leden van het C. team genoteerd en er werd hen verzekerd dat de houding van beklaagde ontoelaatbaar was en dat het nodige zou worden gedaan.
  - Het resultaat was dat beklaagde werd overgeplaatst naar de zone West, zonder dat enig proces-verbaal van de voorheen geuite klachten werd opgesteld, en zonder enige tuchtmaatregel voor beklaagde. Aan de klagers werd enkel verzekerd dat zij niet meer met beklaagde dienden samen te werken. Zie hierover meer m.b.t. de tenlasteleggingen B.Ie en C II)

Wat betreft het bericht dat ingesproken werd door Tom H., gericht aan Allan M., dient nog vermeld te worden dat de betrokken agenten hierover werden ondervraagd. Uit deze verhoren is gebleken dat:

- het bericht gericht was aan Allan M. omdat deze aanvankelijk deed alsof hij aan de kant stond van zij die verklaringen zouden afleggen lastens beklaagde terwijl hij in feite beklaagde nog steeds steunde ten tijde van de confrontatie
- het om die reden is dat hij dit bericht heeft doorgegeven aan hoofdinspecteur M.
- de teamleden van beklaagde op die vergadering hadden afgesproken dat iedereen zou verklaren wat hij in de bewuste nacht van 11.02.2003 had gezien
- Iris P. verklaarde: " Ik had toen voor mezelf uitgemaakt dat ik de waarheid zou vertellen omdat de situatie zo niet verder kon"
- Kristof V. D. D. (ex- goede vriend van beklaagde, peter van zijn kind) verklaarde: "Binnen het team werd afgesproken dat de waarheid diende verteld te worden en dat iedereen voor zich moest uitmaken wat hij ging verklaren."
- Stefaan F. verklaarde: "Het aanvankelijk proces-verbaal (bedoelde hiermee het PV van de feiten in de nacht van 11 op 12 februari 2003) werd door ons voordien nooit gelezen. Nadien wel en er werden tal van opmerkingen gemaakt. Ieder voor zich zou de waarheid vertellen."
- Zelfs de beste vriend van beklaagde (Kristof V. D. D.) die niet betrokken werd in de zaak met de vijf Turkse mensen legde nadien belastende verklaringen af in andere dossiers.

BESLUIT:

- Beklaagde heeft blijkbaar gedurende jaren een onaanvaardbaar gedrag ten toon gespreid en werd hierbij beschermd door zijn oversten. Wie hem tegensprak of wie zich hierover beklaagde werd gemuteerd met loonverlies.
- De arrestatie van de vijf Turkse mensen en hun klachten geuit in de pers hebben een onderzoek op gang gebracht dat nadien werd uitgebreid en waardoor de wanpraktijken van beklaagde aan het licht zijn gekomen.

- Aanvankelijk heeft beklaagde dan toch nog agenten gemuteerd en heeft hij nog getracht de confrontatie van 15.05.2003 te manipuleren (zie de hoger aangehaalde mails)
- De vergadering waarop volgens beklaagde het complot werd gesmeed is er wel degelijk geweest. De betrokken agenten werden hierover ondervraagd en hebben dit toegegeven evenwel met die nuance dat er geen complot tegen beklaagde werd gesmeed om hem te flikken maar dat zij vanaf toen hebben beslist om elk voor zich de waarheid te spreken.
- Lopende de verdere onderzoeken hebben de collega's en ex- collega's hun ongenoegen kunnen uiten zonder dat zij enige represailles dienden te vrezen.

De bewering van beklaagde dat al de hem ten laste gelegde feiten (zonder thans reeds te beoordelen of deze feiten al dan niet bewezen zijn) gebaseerd zijn op verklaringen van collega's en ex-collega's die hem zogezegd hebben willen "flikken" is weerlegd door al de voornoemde elementen. In het bericht, ingesproken door Tom H. en gericht aan Allan M., is er sprake van "beklaagde te flikken". Hiermee werd niet bedoeld dat men onjuiste en negatieve zaken over beklaagde zou gaan verklaren. Deze terminologie is niet meer en niet minder dan de uiting van een eigen ruw taalgebruik waarmee in feite bedoeld werd dat men de daden van beklaagde eindelijk zou gaan openbaren en dat iedereen voor zichzelf de waarheid zou gaan zeggen.

Uit geen enkel element van het strafdossier blijkt dat de leden van het Comité P suggestieve verhoortechnieken zouden toegepast hebben.

Hierna zullen alle aan beklaagde ten laste gelegde feiten afzonderlijk beoordeeld worden.

Feiten ten nadele van P. Shalom: tenlasteleggingen A en C.I

De eerste rechter heeft voor wat betreft het feit der tenlastelegging CI terecht de datum zoals weerhouden in de initiële dagvaarding verbeterd als zijnde 24 februari 2002 i.p.v. 26 februari 2002.

Door de elementen van het strafdossier en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan is de schuld van beklaagde aan deze feiten, zoals door de eerste rechter verbeterd wat betreft de tijdsbepaling, niet bewezen gebleven zodat hij hiervoor terecht werd vrijgesproken door de eerste rechter.

Feiten van valsheid: tenlasteleggingen B.I.a tot en met B.I.j en BH

De eerste rechter heeft terecht de feiten der tenlasteleggingen B.I.a, B.I.f, B.I.g, B.I.h en B.I.i geherkwalificeerd zoals omschreven in het bestreden vonnis.

Beklaagde betwist al deze hem ten laste gelegde feiten en houdt voor dat noch het bedrieglijk opzet noch het nadeel zou bewezen zijn.

Het bedrieglijk opzet dat aan beklaagde wordt verweten is dat hij in de door hem, of in opdracht van hem opgestelde processen-verbaal de waarheid heeft verdoezeld omtrent hetzij het door hem niet gerechtvaardigd gebruikte geweld en de niet correcte uitgevoerde huiszoekingen hetzij de aanwezigheid van inspecteurs heeft verzwegen zodat deze niet als getuigen zouden kunnen opgeroepen worden.

Het nadeel dat zou berokkend zijn bestaat in de schending van de waarborg van geloofwaardigheid die gehecht wordt aan de vaststellingen van een openbaar ambtenaar bij het opstellen van akten van zijn ambt. Het openbaar belang wordt geschonden indien de betrouwbaarheid van de inhoud van een proces-verbaal in vraag kan worden gesteld.

Thans dient nagegaan te worden of deze constitutionele elementen al dan niet bewezen zijn voor elk van de aan beklaagde ten laste gelegde feiten.

Feiten ten nadele van Karim H. zoals heromschreven: B.I.a.

Door de elementen van het strafdossier en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan is de schuld van beklaagde aan deze feiten wel bewezen.

Het volstaat hiervoor te verwijzen naar de verklaringen afgelegd door Kristof V. D. D. en Amouri V. E.. Zij verklaarden elk afzonderlijk dat beklaagde foto's wilde maken van Karim H. en hem "hardhandig" tegen de muur duwde omdat hij niet wilde stilstaan. Hierdoor is Karim H. door zijn knieën gegaan en langs de muur naar beneden gegleden. Van dit geweld werd geen melding gemaakt in het door beklaagde opgestelde proces-verbaal.

De omstandigheid dat Karim H. geen klacht neerlegde tegen beklaagde doet niets af aan de geloofwaardigheid van de voornoemde verklaringen.

Feiten ten nadele van Rachid E. E. : B.I.b.

De eerste rechter heeft terecht - om de juiste motieven die door het Hof worden bijgetreden en tot de zijne worden gemaakt - beklaagde schuldig verklaard aan deze feiten.

Uit de verklaring van Amouri V. E. blijkt dat beklaagde twee maal een vuistslag heeft gegeven aan Amouri E. E. : de eerste maal omdat Amouri E. E. weerstand bood bij zijn arrestatie en een tweede maal nadat Amouri E. E. ingevolge de opgelopen kwetsuur bloed spuwde op de broek van beklaagde die hierdoor "uit de bol ging, dwz werkelijk zeer woedend werd".

Feiten ten nadele van Nordin O. en Abdelmajid T.:B.I.c en F.I.

De datum van het ten laste gelegde feit B.I.c dient verbeterd te worden als zijnde 18 september 2001 in plaats van 2 september 2001. De feiten op zich worden hierdoor niet gewijzigd en ter terechtzitting van dit Hof van 29 en 30 november 2007 heeft beklaagde zich omtrent deze feiten met kennis van zaken kunnen verdedigen. In het proces-verbaal van 18 september 2001 werd een onjuiste weergave gedaan van de feiten die zich hebben voorgedaan op 2 september 2001.

Door de elementen van het strafdossier en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan is de schuld van beklaagde aan de feiten der tenlastelegging B.I.c zoals verbeterd wat betreft de tijdsbepaling, en F.I, doch enkel wat betreft het slachtoffer T. bewezen gebleven. Wat betreft Nordin O. is er buiten de eigen verklaring van deze

persoon die bovendien niet overeenstemt met de verklaring van T. voor wat betreft de slagen toegebracht op het politiebureau, geen enkel objectief element in het strafdossier dat toelaat met zekerheid te stellen dat beklaagde de genaamde O. ook heeft geslagen. Voor dit onderdeel dient beklaagde vrijgesproken te worden. Voor het overige wordt de door de eerste rechter ontwikkelde oordeelkundige redengeving door het Hof bijgetreden en tot de zijne gemaakt mits aanvulling van de hiernavolgende overweging.

Uit het verhoor van Soner G. van 23 augustus 2004 blijkt dat hij op dat ogenblik voor het eerst inzage heeft gekregen in het aanvankelijk proces-verbaal van 18 september 2001 waarin beklaagde bewust een verkeerde weergave deed van de feiten. Hij verklaarde formeel dat indien hem destijds dit proces-verbaal zou voorgelegd geweest zijn ter ondertekening hij dit zou geweigerd hebben " omdat het niet de waarheid omschreef van het ganse gebeuren". Uit de verklaring van Soner G. blijkt ook dat beklaagde de scooter onmiddellijk ramde zonder enige voorafgaande verwittiging van blauwlicht en/of sirene.

De verklaring die beklaagde aflegde ten aanzien van de onderzoeksrechter is ook strijdig met de inhoud van het proces-verbaal van 18 september 2001. Bij de onderzoeksrechter verklaarde beklaagde dat de scooter op de politiewagen kwam afgereden vanuit de tegenovergestelde rijrichting en dat hij als bestuurder van de politiewagen onmiddellijk remde en het alarm in werking stelde. Daarop kwam de scooter tegen het politievoertuig terecht. De bestuurder van de scooter had gas gegeven. Verder voegde beklaagde er nog aan toe dat het onmogelijk is om te zeggen wie van de twee voertuigen de aanrijdende partij was.

In feite heeft beklaagde impliciet toegegeven dat de scooter vrijwel onmiddellijk werd aangereden zoals verklaard door Soner G.

Uit de verklaring van Bart R. blijkt ook dat beklaagde toen hij terugkwam in de burelen met een minderjarige, hij in het rond zegde dat hij een bromfiets had geramd.

Ten aanzien van de onderzoeksrechter beweerde beklaagde dat Bart R. wrok tegen hem koestert omdat hij door hem destijds wegens wanprestaties uit de cel werd verwijderd. Verder trachtte hij te insinueren dat het R. en L. zouden geweest zijn die slagen hebben toegebracht aan T. en O. en dit tijdens de overbrenging van de politieburelen naar huis. Dit is in strijd met al de andere gegevens uit dit dossier. Het is enkel T. die door R. en L. naar huis moest worden gebracht. Omdat hij een ontsnappingspoging deed dienden zij van beklaagde T. terug naar het bureau te brengen alwaar beklaagde hem met de vlakke hand heeft geslagen en hem vervolgens tegen de muur heeft gegooid. Dit werd verklaard door T. zelf en zijn compaan O., Bart R. en Wim L.. Deze verklaringen werden los van elkaar afgelegd zodat er geen enkele reden is om te twijfelen aan de geloofwaardigheid ervan wat betreft de feiten gepleegd op T..

Beklaagde heeft met bedrieglijk inzicht, teneinde het overmatig door hem gepleegde politiegeweld te verdoezelen, de arrestatie van O. en T. valselijk voorgesteld zoals omschreven in de tenlastelegging B.I.c (verbeterd wat betreft de tijdsbepaling). Dat beklaagde slagen heeft toegebracht aan T. is eveneens bewezen (F.I)

Feiten ten nadele van Vincent V.: feiten B.I.d en G.III.b

Wat betreft de tenlastelegging B.I.d dient de datum verbeterd te worden als zijnde 20 juni 2000 in plaats van 19 juni 2000 aangezien het verslag werd opgesteld op 20 juni 2000 over feiten die zich hebben voorgedaan op 19 juni 2000. De feiten op zich worden hierdoor niet gewijzigd en beklaagde heeft ter terechtzitting van dit Hof zich met kennis van zaken kunnen verdedigen.

Het betreft een verslag dat door beklaagde werd opgesteld naar aanleiding van de arrestatie van V. tijdens de ordedienst van euro 2000. Volgens dit verslag zou V. autoruiten hebben ingeslagen, naar de knieën van enkele agenten geslagen hebben en geweigerd hebben om beklaagde te volgen waardoor hij hem een matrakslag diende te geven. Later zou V. dan met een plastic stoel naar het peleton gegooid hebben waardoor hij nog eens twee matrakslagen had gekregen. V. zou dan nog bedreigingen hebben geuit naar beklaagde die vervolgens in opdracht van hoofdinspecteur M., V. diende te arresteren.

Vincent V. heeft van meetaf het verloop van de feiten zoals vernield in dit verslag ontkend. Ten aanzien van de onderzoeksrechter verklaarde hij dat hij op de (...) zonder enige reden door beklaagde hardhandig werd geslagen met de matrak. Hij herkende beklaagde als zijnde een vroegere kennis uit de sportvereniging. Op de (...) wilde hij aan beklaagde vragen waarom deze hem had geslagen. Wederom kreeg hij slagen van de matrak zonder enige reden. Hierop is hij boos geworden en gaf hij toe dat hij mogelijks bedreigingen heeft geuit ten aanzien van beklaagde. V. verklaarde formeel aan de onderzoeksrechter dat het proces-verbaal dat door beklaagde werd opgesteld op heel wat punten door hem vervalst werd.

De bewering van V. dat hij zonder enige redenen door beklaagde werd geslagen en dat de aantijgingen zoals vervat in het verslag van beklaagde vals zijn, wordt bevestigd door de met elkaar overeenstemmende verklaringen afgelegd door Koenraad M., Michael H., Liesbeth L., Dimitri F., en Christel D. V..

Er is geen enkele reden om te twijfelen aan de geloofwaardigheid van deze verklaringen.

Wanneer beklaagde lopende het huidige strafonderzoek werd geconfronteerd met de verklaringen van zijn collega's die de versie van V. bevestigden heeft hij nog getracht het te doen voorkomen als zou in dit verband reeds eerder lastens hem een onderzoek zijn gevoerd dat tot een buitenvervolginstelling heeft geleid. Dit gegeven werd nader onderzocht en is manifest onjuist. Er is nooit een onderzoek lastens beklaagde geweest. Alle verhoren en onderzoeken die destijds werden gedaan kaderden in het gerechtelijk onderzoek dat lastens V. werd gevoerd en waarbij beklaagde de objectiviteit ervan in twijfel trok omdat de heer V. B. van de toenmalige gerechtelijke politie, een vriend zou zijn van V.. Het onderzoek werd dan verder gezet door de heer D. V., gerechtelijk afdelingsinspecteur.

Naar aanleiding van de klacht van V. heeft de heer M. destijds een verslag overgemaakt aan de onderzoeksrechter waarin hij in grote lijnen de versie van beklaagde bevestigde. Later hierover ondervraagd verklaarde hij dat dit verslag hoofdzakelijk was gebaseerd op wat beklaagde hem had meegedeeld over de feiten.

Ingevolge het verslag van beklaagde werd V. Vincent verwezen naar de correctionele rechtbank. In zijn verweer ter zitting stelde beklaagde dat dit het duidelijk bewijs is van het feit dat zijn verslag geen valsheden bevat.

De verwijzing naar de correctionele rechtbank is precies het gevolg geweest van de onjuiste inhoud van het verslag van beklaagde. Het nadeel dat beklaagde berokkende door het vermelden van valsheden in zijn verslagen of processen-verbaal bestaat er precies in dat de rechtstaat hierdoor wordt aangetast aangezien, wanneer de valsheden niet aan het licht komen, onschuldige personen worden vervolgd ingevolge machtsmisbruik van politiemensen.

Door de elementen van het strafdossier en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan is derhalve de schuld van beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten B.I.d, zoals verbeterd wat betreft de tijdsbepaling en G. III.b bewezen gebleven.

Feiten ten nadele van Mourad E. G. en Abdelkarim E.: feiten B.I.e en CII.

Aan beklaagde wordt verweten dat hij op de inventaris van in beslaggenomen goederen een laptop die, naast tal van andere voorwerpen, bij een huiszoeking werd in beslaggenomen bedrieglijk niet heeft vernield met het bedrieglijk inzicht deze laptop te verduisteren.

Het proces-verbaal inhoudende de lijst van in beslaggenomen goederen dateert van 28.11.2000.

Beklaagde verwijst naar een later proces-verbaal van 16.12.2000 waarin deze laptop wel staat vernield om aan te tonen dat hij nooit het inzicht heeft gehad deze laptop te verduisteren.

Opvallend is evenwel dat dit afzonderlijk proces-verbaal uitsluitend en alleen werd opgesteld in verband met deze laptop met de vermelding dat deze ten burele werd gehouden teneinde na te gaan of er recentelijk iemand aangifte zou doen van een diefstal van een laptop omdat volgens de verklaring van beklaagde ter terechtzitting van dit Hof, hij op het ogenblik van de inbeslagname een vermoeden had dat deze laptop afkomstig was van diefstal. Ook opvallend is dat dit proces-verbaal werd opgesteld op 16.12.2000 en niet onmiddellijk op 28.11.2000 temeer daar op de lijst van de in beslaggenomen goederen zoals vervat in het proces-verbaal van 28.11.2000 tal van zaken staan vermeld die eveneens mogelijks afkomstig waren van diefstal. Het betreft ondermeer juwelen, een videorecorder, een hifi-keten enzomeer.

Uit het onderzoek dat dienaangaande werd gevoerd is gebleken dat Koen M. en Michaël H. aan hoofdinspecteur M. hun ongenoegen hadden geuit over een aantal zaken die zich hadden voorgedaan binnen het C.-team waarover beklaagde toen de leiding had. Het betrof ondermeer het privé-gebruik door beklaagde van de laptop. M. heeft alsdan de leidinggevende officier van de zone City, met name commissaris V. B. en hoofdcommissaris L. ingelicht omtrent deze klacht. Er werd beslist dat M. samen met V. B. de zaak zou onderzoeken. Het onderzoek werd verder gezet in het privé appartement van M.. Verschillende leden van het C.-team werden ten huize van M. verhoord en hun verklaringen werden genoteerd door V. B.. Een officieel verslag of proces-verbaal werd hiervan nooit opgesteld. Evenmin werden de feiten overgemaakt

aan het parket. Wel werd er een vertrouwelijk verslag opgesteld door V. B. op 18.12.2000.

In dit verslag staat vermeld dat beklaagde verklaarde dat de inbeslagname van de laptop vermeld stond in een afzonderlijk proces- verbaal.

Zoals de eerste rechter terecht oordeelde werd het navolgend PV van inbeslagname van de laptop opgesteld door beklaagde nadat de hoofdcommissaris van dit feit op de hoogte was gebracht door M. en H. en dit twee dagen voor het verhoor bij M. thuis. Alzo heeft beklaagde getracht de zaak voor hem recht te trekken.

Deze zaak heeft er bovendien toe geleid dat beklaagde door M. werd overgeplaatst naar de zone West.

Dit bevestigt nog eens de verklaring afgelegd door H. Michaël op 11.07.2003 naar aanleiding van zijn verhoor in de zaak met de Turkse mensen.(zie pagina 24 van dit arrest)

Dat beklaagde destijds beschermd werd door zijn oversten en dat zijn collega's niet gesteund werden in hun klachten wordt bevestigd door Koenraad M. die in het dossier van de laptop verklaarde dat hij van M. een preek had gekregen en hem werd verweten zich bezig te houden met datgene wat hem niet aanging.

Door de elementen van het strafdossier en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan is de schuld van beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten dan ook bewezen gebleven en de daartoe door de eerste rechter ontwikkelde oordeelkundige redengeving wordt door het Hof bijgetreden en tot de zijne gemaakt mits aanvulling van de voorgaande overwegingen.

Feiten Jelle V.D.V. en Erik V. D. V.: feit B.I.f en E.I.b.,B..I.g en G III.e

Door de elementen van het strafdossier en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan is de schuld van beklaagde aan de ten laste gelegde feiten B.I.f en B.I.g, zoals heromschreven door de eerste rechter, bewezen gebleven en is de schuld van beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten E.I.b en G.III.e niet bewezen gebleven zodat beklaagde hiervoor terecht werd vrijgesproken door de eerste rechter. Ook hier worden de motieven van de eerste rechter door het Hof bijgetreden en tot de zijne gemaakt.

Feiten ten nadele van Leon L. en Michel M.: feit B.I.h

Door de elementen van het strafdossier en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan is de schuld van beklaagde aan deze hem ten laste gelegde feiten, zoals heromschreven door de eerste rechter, niet bewezen gebleven zodat hij hiervoor dient vrijgesproken te worden.

De verklaringen afgelegd door de verschillende inspecteurs zijn tegenstrijdig.

Sommigen verklaarden dat er wel een uitgesproken cannabisgeur waarneembaar was anderen dan weer niet.

In het aanvankelijk verhoor, kort na de huiszoeking, verklaarde L. dat hij de laatste jaren voornamelijk heroïne en hasjiesj gebruikt en dat hij zijn verslaving tracht te onderdrukken met medicijnen en cannabisproducten. Verder verklaarde hij waar en in

welke omstandigheden hij cannabis ging kopen en dat deze werd verpakt in een plastic zakje.

Het feit dat op de salontafel een gebruikershoeveelheid cannabis, verpakt in een plastic zakje, werd aangetroffen door beklaagde, is mogelijk.

Kristof C. verklaarde dat hij had horen zeggen dat beklaagde dit zakje daar zelf zou gelegd hebben.

Kristof V. D. D. verklaarde dat hij dit zakje niet zien liggen heeft wat op zich niet voldoende is om met zekerheid te stellen dat dit zakje er niet lag.

Christophe H. maakte melding van een gerucht als zou beklaagde dit zakje zelf meegenomen hebben naar de huiszoeking.

In het strafdossier bevinden zich onvoldoende objectieve elementen die toelaten met zekerheid te stellen dat er geen cannabisgeur waarneembaar was en dat beklaagde het zakje cannabis zelf zou meegebracht hebben naar de zoeking.

Feiten ten nadele van Ramaz D.: feit B.I.i

Door de elementen van het strafdossier en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan is de schuld van beklaagde aan deze hem ten laste gelegde feiten, zoals heromschreven door de eerste rechter bewezen gebleven. Het volstaat om te verwijzen naar de door de eerste rechter ontwikkelde oordeelkundige redengeving die door het Hof wordt bijgetreden en tot de zijne wordt gemaakt.

Feiten ten nadele van Marcus V. N.: feit B.I.j.

Door de elementen van het strafdossier en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan is de schuld van beklaagde aan deze hem ten laste gelegde feiten niet bewezen gebleven zodat hij hiervoor terecht werd vrijgesproken door de eerste rechter.

Feiten ten nadele van Menderes B., Bilen U., Fatih A., Kamil U. en Mustafa K.: feiten B.II, D, E.III, G.II, H.I en H.II en I

De eerste rechter heeft terecht de feiten der tenlastelegging D geherkwalificeerd zoals omschreven in het bestreden vonnis.

De tenlasteleggingen B.II, D (zoals heromschreven door de eerste rechter), E.III, G.II en I hebben betrekking op de valsheden in processen-verbaal, slagen en racistische uitlatingen tegenover mensen van de Turkse nationaliteit en de beschadiging van een GSM toestel en een gouden ketting.

Door de elementen van het strafdossier en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan is de schuld van beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten B.II, D (zoals heromschreven door de eerste rechter), E.III en G.II bewezen gebleven.

De daartoe door de eerste rechter ontwikkelde oordeelkundige redengeving wordt door het Hof bijgetreden en tot de zijne gemaakt mits aanvulling van de hierna volgende overwegingen en voor zover niet strijdig zijnde met de motieven van de eerste rechter.

De stelling van beklaagde als zouden zijn collega's onjuiste en belastende verklaringen hebben afgelegd enkel en alleen met de bedoeling hem te flikken werd reeds uitgebreid weerlegd in dit arrest onder de rubriek " Dossier arrestatie van de vijf Turkse mensen op 11.02.2003" waarin de feitelijke omstandigheden en het gevoerde onderzoek omstandig werd uiteengezet. Deze overwegingen worden hier als hernoemen beschouwd.

Beklaagde houdt voor dat hij niet aanwezig was bij feiten en gewelddaden die werden gepleegd in het politiebureau. Nochtans blijkt uit al de verklaringen van zowel de slachtoffers zelf als van de collega's van beklaagde dat hij wel degelijk aanwezig was op dat ogenblik.

Bilen U. werd als laatste binnengebracht en kreeg een slag tegen het oor, slag die volgens kâmil U, Fatih A. en Mustafa K. werd toegebracht door de politieman van ongeveer 30 jaar, kort haar en een langere neus die blijkbaar de leiding had.

Nadat de vijf Turkse mensen allen waren binnengebracht zijn de gewelddaden pas echt begonnen.

Het verweer van beklaagde dat ook andere collega's de gewelddaden hebben gepleegd is thans irrelevant nu alleszins vaststaat dat beklaagde als leidinggevende persoon zich bijzonder agressief gedragen heeft en hij hierbij zijn ondergeschikten heeft opgehitst (zie reeds eerder aangehaalde verklaring van Iris P. waarin zij bekende dat zij zich liet meeslepen, door de opruiende taal van haar overste). Het Hof is thans enkel gevat om te oordelen over de feiten ten laste gelegd van beklaagde.

Wat betreft de tenlastelegging I.I en I.II

De feiten van deze tenlasteleggingen zijn thans voorzien en strafbaar gesteld door de bepalingen van de wet van 30 juli 1981, in de versie zoals gewijzigd door de wet van 10 mei 2007. De gewijzigde wetgeving is voorwerp geweest van het debat ter zitting van 29 november 2007, zodat beklaagde terzake zijn middelen heeft kunnen naar voor brengen. De omschrijving van het misdrijf dient geactualiseerd te worden zoals bepaald in het beschikkend gedeelte van huidig arrest. Deze actualisering wijzigt geenszins de aan beklaagde ten laste gelegde feiten.

De eerste rechter heeft een te enge feitelijke interpretatie gemaakt door de tenlasteleggingen enkel te beoordelen vanuit de vraag of beklaagde zelf de uitspraak "Wij hebben nu vijf schapen, het offerfeest kan beginnen" heeft gedaan dan wel er door zijn gedrag heeft toe bijgedragen.

Het staat buiten kijf dat deze uitspraak discriminerend is, vermits zij een spottende, denigrerende en negatieve beoordeling inhoudt van personen die in het kader van hun afkomst en cultuur een offerfeest houden en daarbij gelijkgesteld worden met de schapen, die traditioneel op zulk feest worden geslacht.

Door zulke uitspraak werd in hoofde van de arrestanten een direct onderscheid gemaakt op grond van afkomst en etnie, vermits bij zulk gezegde duidelijk de doelstelling voorligt om de betrokkenen negatief af te schilderen bij vergelijking met de meerderheid van de bevolking, die in haar afkomst en cultuur zulk offerfeest niet kent.

Gelet op de voorliggende gegevens met betrekking tot de behandeling van de arrestanten in het politiecommissariaat en die reeds voorgaand werden behandeld is het duidelijk dat die uitspraak enkel het trieste hoogtepunt is geweest van een optreden, waarbij de arrestanten discriminerend, hatelijk en gewelddadig werden behandeld omwille van hun Turkse afkomst.

Het Hof weerhoudt dat niet voldoende is aangetoond dat beklagde de bedoelde uitspraak zelf heeft gedaan.

Het staat evenwel vast dat :

- de gewelddaden pas echt begonnen zijn wanneer U. als laatste van de vijf werd binnengebracht
- beklagde die avond de meest agressieve was, hij had de leiding en moedigde de anderen aan tot agressiviteit (verklaring Kämil U.)
- beklagde de meeste slagen uitdeelde (verklaring Bilen U.)
- beklagde de oorzaak was van het machtsmisbruik (verklaring Mustafa K.)
- beklagde werd herkend als de persoon die zeer kwaad en furieus tekeer ging, hij had de leiding, liet de zaak escaleren en trok de anderen mee (verklaring A. Fatih)
- de vijf Turkse arrestanten op bevel van beklagde op een rij moesten gaan staan met hun gezicht tegen de muur
- de hogervermelde uitspraak werd gedaan op het ogenblik dat de vijf arrestanten op een rij stonden met het gezicht tegen de muur.

Op grond van de voorliggende feitelijke gegevens staat het vast dat beklagde zijn collega's-ondergeschikten heeft opgehitst en dat dezen zich lieten meeslepen door de opruiende taal van hun overste. Beklagde gebruikte daarbij het meeste geweld.

Het is duidelijk dat het door het bijzonder agressieve gedrag van de leidinggevende beklagde is geweest dat de uitermate afwijkende behandeling van de arrestanten heeft kunnen plaatsvinden zoals zij zich in concreto heeft voorgedaan. De uitspraak — door wie van de aanwezige politiefunctionarissen dan ook gedaan — is slechts de verbale veruitwendiging van de door beklagde gecreëerde sfeer en handelwijze en toont aan dat het optreden van beklagde gericht was op het afwijkend, hatelijk en gewelddadig behandelen van de arrestanten omwille van hun afkomst en etnie. Zoals uit de feitelijke gegevens blijkt heeft de beklagde aangezet tot dit gedrag wegens de aangehaalde redenen en is derhalve na nieuw onderzoek door het Hof zijn schuld aan de onder de tenlasteleggingen I.I en I.II omschreven feiten bewezen geworden.

Feiten ten nadele van Mohamed H.: feit E.I.a

Door de elementen van het strafdossier en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan is de schuld van beklagde aan dit ten laste gelegde feit bewezen gebleven. Ook hier wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter die als hernomen wordt beschouwd mits aanvulling van de hierna volgende overwegingen.

Beklagde heeft ter terechtzitting van dit Hof voorgehouden dat de feiten zoals verklaard door Mohamed H.in zijn klacht van 21 april 2002 fysisch onmogelijk zijn.

Hij verwees hierbij naar de omstandigheid dat gearresteerde personen, in casu ook het vermeende slachtoffer, steeds achteraan in de (...) worden geplaatst en dat er een tussenschot is tussen deze plaats en de plaats waar de agenten zitten. Het toebrengen van slagen in deze positie is volgens beklagde onmogelijk.

Deze bewering van beklagde wordt weerlegd door de verklaring van Mohamed H. van 13 augustus 2004 waarin hij zegt dat hij in het achterste gedeelte van de combi zat op de zetels "naast de schuifdeur"; er was een wand tussen het gedeelte waarin ik zat en het voorste gedeelte van de agenten. Verder verklaarde hij: "...Hierna kwam commissaris Bart D. naar de combi en ging naast mij zitten op de bank in de combi. Hij vroeg eveneens alwaar mijn vriend woonde. Ik wist het niet. D. zegde: 'geile weet nooit niets'. Hij werd kwaad en gaf mij een slag met een vuist in mijn gezicht; deze slag kwam tegen mijn tanden en ik bloedde uit de mond hierdoor. Hij heeft mij eveneens geslagen met de platte hand tegen mijn hoofd."

Zowel Bart C. als Tijs V. hebben bevestigd dat beklagde slagen heeft toegebracht aan Mohamed H.

Van enige combine in deze kan geen sprake zijn en evenmin van het feit dat de verklaring door Mohamed H. werd afgelegd nadat beklagde reeds uitgebreid in de media was verschenen.

Mohamed H. legde reeds op 21 april 2002 klacht neer tegen beklagde, zijnde ruimschoots voordat beklagde in de media kwam naar aanleiding van de zaak met de vijf Turkse mensen. In deze klacht duidde hij beklagde aan als diegene die hem een slag had gegeven en waardoor hij gekwetst werd aan de boven en onderlip en aan zijn tand. De medische attesten dienaangaande werden gevoegd.

De feiten zijn derhalve bewezen.

Feiten ten nadele van Omer D.: feit E.II

Door de elementen van het strafdossier en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan zijn deze feiten lasten beklagde niet bewezen gebleven. Hij werd hiervoor terecht vrijgesproken door de eerste rechter.

Feiten ten nadele van Luc M. en Yassine A.: feit FII

Door de elementen van het strafdossier en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan is de schuld van beklagde aan deze feiten bewezen gebleven. De daartoe door de eerste rechter ontwikkelde oordeelkundige redengeving wordt door het Hof bijgetreden en tot de zijn gemaakt mits aanvulling van de hierna volgende overwegingen.

Ter terechtzitting van dit Hof heeft beklagde verwezen naar de verklaring van Raf L. waaruit zijn onschuld aan deze feiten zou moeten blijken.

Raf L. werd door beklagde gelast met een observatie op de (...). Hij verklaarde dat hij op een bepaald ogenblik samen met een collega één van de daders heeft kunnen vatten. Deze werd door hen overgebracht naar het bureel. Raf L. moest het slachtoffer verhoren (de zaak handelde over diefstal van een GSM). Dit verhoor werd door hem

afgenomen in het bureel van de Cel. Na het verhoor van het slachtoffer mocht hij van beklagde beschikken. L. verklaarde dat hij de twee daders nog wel heeft gezien op de burelen maar niets abnormaals heeft opgemerkt. Volgens L. bevond D. zich in het bureel van de Cel F..

Iris P. verklaarde dat zij zag dat M. en A. geslagen werden door D.. Het betrof werkelijke vuistslagen in het aangezicht en in de nierstreek waarbij beklagde hen verweet dat zij geen dekking hadden. Zij kon het niet meer aanzien en heeft de rondvraag gedaan of iemand een pijnstillertje bij zich had. Uiteindelijk heeft zij aan A. die ineengekropen zat van de pijn een dafalgan gegeven. P. bevond zich op dat ogenblik in het bureel van de Cel F..

A. verklaarde eveneens dat hij een dafalgan kreeg van een vrouwelijke agente.

Thierry B., Wim L., Kristof V. D. D., Bavo V. W. en Kristof C. bevestigden dat P. aan een van de jongens een pijnstillertje heeft gegeven waarop beklagde haar verweet een watje te zijn.

Zij bevonden zich allemaal in de burelen van de Cel F..

Het feit dat Raf L. niets gezien heeft van de slagen toegebracht door beklagde is enerzijds te verklaren door het feit dat hij na het verhoor van het slachtoffer de burelen heeft verlaten en anderzijds omdat hij zich bevond in het bureel van de Cel Schipperskwartier terwijl de slagen werd toegebracht in het lokaal van de Cel F..

Het is derhalve afdoende bewezen dat beklagde slagen heeft toegebracht aan M. en A.

Feiten ten nadele van Mohamed B.: feit G.I.

Naar aanleiding van zijn arrestatie op 07.02.1999 legde B. op 15.02.1999 klacht neer tegen agenten van politie (...) wegens feiten van slagen en verwondingen waarvan hij op 07.02.1999 het slachtoffer werd.

Hij verklaarde dat hij zowel naar aanleiding van zijn arrestatie als op de burelen van de politie geslagen en gestampt werd door agenten waardoor hij kwetsuren opliep aan het hoofd en aan zijn oog. Een medisch attest van het ziekenhuis werd bijgevoegd. Hieruit blijkt dat hij licht gekwetst werd.

In het aanvankelijk proces-verbaal opgesteld en ondertekend door beklagde staat ondermeer het volgende :

- "betrokkene heeft zich tijdens de vrijheidsberoving verzet, in die zin dat hij trachtte te slaan naar ons teneinde zijn vlucht te verzekeren. Hierdoor waren wij genoodzaakt om betrokkene door middel van een beenveeg ten gronde te leggen waardoor de verdachte met zijn aangezicht tegen de grond terecht kwam. Hierdoor hebben wij vastgesteld dat de oogkast van betrokkene begon te zwellen. Wij hebben betrokkene onmiddellijk overgebracht naar het ziekenhuis waar hij de nodige verzorging kreeg".
- Onder de rubriek: "vluchtpoging". "Wij brengen ter kennis dat wanneer agent brigadier P., B. voornoemd uit de bewaarkamer haalt, betrokkene zich plots en al spurtend de gang inloopt richting uitgang van het commissariaat. Agent P. en W. achtervolgen betrokkene en kunnen hem staande houden door middel

van een beenveeg. Hierdoor komt betrokkene ten val en valt hij met zijn oog op de deurklink van de deur naar het toilet. Wij laten betrokkene verzorgen op het (...). Aldaar dat betrokkene zich binnen de 48 uur bij een oogarts moet aanbieden voor verder onderzoek."

Uit dit proces-verbaal blijkt dus dat B. op 07.02.1999 twee maal gekwetst zou zijn geweest aan het oog en dit telkenmale ingevolge een beenveeg die noodzakelijk was om hem staande te houden omdat hij wilde vluchten.

In zijn klacht van 15.02.1999 verklaarde B. niets over dit zogenaamde vluchten.

W. en P. werden ondervraagd. Noch W. noch P. kon zich herinneren hoe B. precies gearresteerd is geweest. Zij verklaarden beiden dat zij deze persoon samen hebben verhoord doch dat zij het proces-verbaal van verhoor niet hebben ondertekend. Beiden waren formeel wat betreft de in het proces-verbaal aangehaalde vluchtpoging in de burelen: deze vermelding is onjuist. W. voegde eraan toe: " Deze tekst is formeel niet correct en een puur geval van schriftvervalsing. Men kan in de loop van de tijd iets vergeten, doch alhier is het voor mij duidelijk.... Hierbij is voor de tweede maal een overbrenging vermeld naar het AZ. Als dit twee maal zou gebeurd zijn zou ik mij dit wel herinneren en telkens voor een kwetsuur aan het oog."

Uit deze feitelijke elementen blijkt duidelijk dat beklagde in het proces-verbaal een onjuiste weergave deed van de feiten en dit enkel en alleen om te kunnen verdoezelen dat de kwetsuren opgelopen door B. het gevolg waren van slagen en stampen toegebracht door beklagde en niet ingevolge twee maal een beenveeg teneinde hem staande te kunnen houden, eerst op de straat en nadien in de burelen.

Door de elementen van het strafdossier en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan is de schuld van beklagde aan de feiten van de tenlastelegging G.I. dan ook bewezen gebleven.

Feiten ten nadele van Vehic M.: feit G.III.a.

Door de elementen van het strafdossier en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan is de schuld van beklagde aan deze feiten eveneens bewezen gebleven. Ook hier worden de motieven van de eerste rechter door het Hof bijgetreden en als hernomen beschouwd mits aanvulling van de hierna volgende overwegingen.

Ter terechtzitting van dit Hof maakte beklagde de opmerking dat de genaamden D. M. en M. die een belastend verslag hebben opgesteld onmiddellijk na de feiten die zich voordeden op de(...) op 09.08.1999, hierin zelf zeggen dat zij niets gezien hebben.

Dit gegeven dient evenwel genuanceerd te worden. Wanneer men het verslag in zijn geheel leest dan blijkt hieruit het volgende:

- "Tijdens de achtervolging van Vehic M. heeft M. hem nog net kunnen tackelen; de man struikelde en viel op het voetpad. De persoon kwam op de grond terecht met het aangezicht naar beneden. D. M. sprong op de rug van betrokkene en kon deze in een klem om te nek nemen. Onmiddellijk daarna nam M. de man in een beenklem. Ondertussen, maar buiten ons gezichtsveld moeten er nog enkele eenheden ter plaatse zijn gekomen. Wij zagen dan Luc

- V. eveneens de man met ons in bedwang houden. De man maakte duidelijk dat hij niet zal tegenstribbelen met de woorden O.K. O.K. .
- Zonder enige vorm van geweld te gebruiken werd de man de boeien omgedaan door V.. Hij bood geen verweer Wij zagen in een ooghoek dat er een revolver werd gericht. Wij bevonden ons samen met de man tegen de grond en konden dus niet zien wie het wapen richtte.
  - Plots werd de man vol in het gelaat gestampt. Daar D. M. eveneens met het aangezicht naar beneden gekeerd lag, kon deze niet zien wie de stamp heeft toegebracht."
  - Uit dit deel van het verslag zou men inderdaad kunnen afleiden dat noch D. M. noch M. gezien hebben wie de stamp heeft gegeven. Wat wel vaststaat is dat Vehic M. een stamp heeft gekregen op een ogenblik dat hij zich niet meer verzette en volledig in bedwang werd gehouden door D. M., M. en V..

Wanneer men evenwel dit verslag verder leest dan blijkt dat wanneer D. M. en M. op het bureel zijn toegekomen zij te weten zijn gekomen dat beklaagde ook op de plaats van de arrestatie is geweest en dat hij de leiding zou gehad hebben van het wijkteam. Aangezien hij de hoogste in rang was spraken zij beklaagde aan in verband met de feiten op de (...). Zij besloten om beklaagde te wijzen op de zaken die zich aldaar hebben voorgedaan met de bedoeling dat beklaagde zulke situaties in de toekomst in zijn team zou vermijden zonder hem op dat ogenblik persoonlijk aansprakelijk te stellen voor de feiten (de stamp dus die aan de gearresteerde werd gegeven). Beklaagde bleek hun kritiek zeer persoonlijk op te nemen.

Verder blijkt dan dat het beklaagde is geweest die met het pistool heeft gericht en waaromtrent D. M. en M. kritiek hebben geuit. Lopende de gesprekken heeft beklaagde zich zodanig opgewonden dat D. M. en M. niet meer konden verstaan wat hij nariet. D. M. en M. hebben zich vervolgens naar V. M. begeven om de feiten aan te klagen en er werd beslist om alles op papier te zetten. Op dat ogenblik is beklaagde ook toegekomen bij V. M. en gaf hij toe dat hij het was die de stamp heeft gegeven.

Dit verslag werd opgesteld onmiddellijk na de feiten in 1999 zijnde een ogenblik waarop er nog geen sprake kon zijn van enig zozegd complot tegen beklaagde.

De versie van D. M. en M. werden bovendien bevestigd door Erwin D. V. (verklaring afgelegd op 25.11.1999) en later ook door Jiri B. op 7 oktober 2003 die alsdan verklaarde dat hij in zijn allereerste verhoor dit niet heeft willen verklaren uit vrees voor represailles van degene uit de omgeving van beklaagde waarbij hij op dat ogenblik dacht aan Serge M..

De feiten zijn lastens beklaagde dan ook voldoende bewezen.

Feiten ten nadele van John J. P. feit G.III.c.

De eerste rechter heeft terecht de feiten van deze tenlastelegging geherkwalificeerd zoals omschreven in dit arrest.

Door de elementen van het strafdossier en na hernieuwd onderzoek door dit Hof gedaan is de schuld van beklaagde aan deze feiten zoals heromschreven door de eerste rechter eveneens bewezen gebleven en het volstaat om te verwijzen naar de motieven van de eerste rechter die als hernomen worden beschouwd.

Beklaagde verwijst naar een verklaring van Edmond D. H. waaruit zou moeten blijken dat Chris A. redenen genoeg had om wraak te nemen op beklagde en dit in verband met een incident op de politieschool.

A. legde inderdaad een belastende verklaring af doch deze werd bevestigd door Tom H., Bavo V. W. en Kistof V. D. D.. Allen verklaarden zij dat beklagde een schop gaf aan Jerez P. op het ogenblik dat deze reeds werd gearresteerd.

Carl V. M., eveneens lesgever op de politieschool ten tijde van zijn verhoor op 26.06.2003 verklaarde geen geweldpleging te hebben gezien. Dit staat in schril contrast met enerzijds de voornoemde verklaringen en anderzijds het gegeven dat uit het aanvankelijk proces-verbaal wel blijkt dat Jerez P. licht gekwetst werd tijdens de arrestatie zonder enige specificatie.

De feiten zoals heromschreven door de eerste rechter zijn derhalve afdoende bewezen.

Feiten ten nadele van Abair M. feit G.III.d

Ook deze feiten zijn door de elementen van het strafdossier en na hernieuwd onderzoek door dit Hof bewezen gebleven. De daartoe door de eerste rechter ontwikkelde oordeelkundige redengeving wordt door het Hof bijgetreden en tot de zijne gemaakt.

Wat betreft de schending van de redelijke termijn

Beklaagde houdt voor dat hij in zijn rechten van verdediging werd geschonden omdat hij zich dient te verweren tegen feiten die zich zouden voorgedaan hebben in de periode van 1999 tot 2003. De schending van zijn rechten zou hierin bestaan dat hij in de onmogelijkheid is om zich de exacte omstandigheden te herinneren waarin de arrestaties werden verricht en waarbij aan hem wordt verweten dat hij buitensporig politiegeweld heeft gebruikt door het onnodig toebrengen van slagen en/ of stampen. Ook de omstandigheden waarin de van valsheid betichte processen-verbaal werden opgesteld kan hij zich niet altijd herinneren.

Het strafdossier is op gang gekomen naar aanleiding van de arrestatie van de vijf Turkse mensen op 11.02.2003.

Het is vanaf dan dat de collega's van beklagden hebben beslist om datgene wat hen in het verleden dwars zat te openbaren.

Beklaagde werd telkens uitvoerig ondervraagd aangaande de aangeklaagde feiten met kennisname van de originele processen- verbaal. Hij heeft zich telkens met kennis van zaken kunnen verdedigen zodat hij op geen enkele wijze werd geschonden in zijn rechten van verdediging.

Het procesverloop kende zijn normale gang zonder enige abnormale vertraging hierbij rekening houdende met de complexiteit van de zaak.

De redelijke termijn werd in deze dan ook op generlei wijze geschonden.

De strafmaat

De bewezen verklaarde feiten zijn in hoofde van beklaagde de uiting van eenzelfde misdadig opzet zodat overeenkomstig artikel 65 SW slechts één straf, de zwaarste dient opgelegd te worden.

Beklaagde beschikt over een blanco strafregister.

De thans bewezen verklaarde en vermengde feiten zijn bijzonder ernstig hierbij in acht genomen de voorbeeldfunctie die beklaagde had enerzijds als politiecommissaris en anderzijds als docent in de politieschool.

Het vervalsen van processen-verbaal om hetzij onrechtmatig geweld te verdoezelen hetzij onwettig uitgevoerde huiszoekingen te verdoezelen is onaanvaardbaar in een democratische rechtstaat. Het overtreden van fundamentele regels uit het strafprocesrecht, de schending van individuele Mensenrechten, de aantasting van de fysische integriteit van mogelijke verdachten, soms zelfs van onschuldige mensen zoals V. kan niet getolereerd worden en zeker niet wanneer deze overtredingen, schendingen en aantastingen uitgaan van politiefunctionarissen van wie men mag verwachten dat precies zij diegenen zijn die deze fundamentele regels dienen na te leven en de fundamentele rechten van de rechtsonderhorigen dienen te waarborgen. Racisme uitgaande van politiemensen in een multiculturele samenleving waarin eenieder, ongeacht afkomst recht heeft op bescherming en rechtmatige berechting is eveneens onaanvaardbaar.

Het gebruik van buitensporig politiegeweld, het miskennen van de fundamentele regels uit het strafprocesrecht en het vervalsen van processen-verbaal om dit alles te verdoezelen raakt de fundamentele van onze rechtstaat. Indien de waarachtigheid van de processen- verbaal telkenmale in vraag moet worden gesteld wordt het onmogelijk om daadwerkelijke daders van feiten, tegen wie de maatschappij moet worden beschermd, te berechten. Tevens wordt het onmogelijk om nog enige controle te hebben over de loyaliteit van de bewijsvoering waarover politiemensen dienen te waken.

Beklaagde heeft als politiecommissaris en als docent van de politieschool de grens van het aanvaardbare schromelijk overschreden.

De taak van politiemensen is niet eenvoudig en soms bijzonder moeilijk in de huidige maatschappij waarin veel geweld en agressie uitgaat van verdachten en ook van burgers. Dit is evenwel geen vrijgeleide om alle fundamentele rechten en procesregels te miskennen.

Dat beklaagde in zijn carrière ongetwijfeld ook goed en efficiënt werk heeft geleverd blijkt uit het feit dat hij de functie van politiecommissaris heeft kunnen bereiken. Dit neemt niet weg dat hij zoals reeds gesteld schromelijk buiten de schreef is gegaan.

Rekening houdende met al deze elementen is het gepast beklaagde uit hoofde van de bewezen verklaarde en vermengde feiten te veroordelen tot een hoofdgevangenisstraf

van vier jaar en tot een geldboete van 250 euro, te vermeerderen met 40 opdecimen en alzo gebracht op 1.250 euro of 75 dagen vervangende gevangenisstraf.

De beklaagde heeft vroeger nog geen veroordeling ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden. Uitstel van de tenuitvoerlegging van een deel van de hoofdgevangenisstraf zal beklaagde er hopelijk toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen. Beklaagde moet weten dat bij een volgende veroordeling het thans verleende uitstel kan herroepen worden.

Het is tevens gepast beklaagde overeenkomstig artikel 84 van het strafwetboek gedurende vijf jaar te ontzetten uit de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek, gelet op de aantasting van het openbaar vertrouwen, zoals uiteengezet in de paragrafen 4, 5 en 6 van de motivering van de strafmaat.

op burgerrechtelijk gebied

Ter terechtzitting van dit Hof van 29 november 2007 in de voormiddag hebben de burgerlijke partijen Kämil U., Menderes B. en Fatih A. verklaart afstand te doen van hun hoger beroep opzichtsens verwezene Allan M., afstand die door verwezene werd aanvaard.

Wat betreft de burgerlijke partijen: Fatih A., Kamil U, Mustafa K., Menderes B. en Bilen U.

Voor zover de vordering van deze burgerlijke partijen gesteund is op de ten laste gelegde feiten

- I.I (Fatih A., Kamil U. en Mustafa K.) en I.II (wat betreft Menderes B. en Bilen U.) is het Hof thans wel bevoegd om kennis te nemen van wat hun vorderingen betreft.

De burgerrechtelijke partijen vorderen een vergoeding voor materiële en morele schade vermengd zonder evenwel enig bewijs voor te leggen van hun materiële schade. Derhalve wordt aan elk van hen slechts een vergoeding toegekend voor morele schade aangezien het bewezen is dat zij ingevolge de lastens beklaagde bewezen verklaarde feiten voor zover betrekking hebbende op de respectievelijke burgerlijke partijen, hierdoor morele schade hebben geleden.

De eerste rechter heeft op billijke wijze de schade van elk van deze burgerlijke partijen begroot zij het dat deze bedragen thans worden toegekend uitsluitend uit hoofde van morele schade nu ook de feiten I.I (wat betreft A. Fatih, U. Kamil en K. Mustafa) en I.II(wat betreft B. Menderes en U. Bilen) bewezen werden verklaard.

Wat betreft de burgerlijke partij: HET CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING

Het Hof is thans wel bevoegd om kennis te nemen van deze vordering.

De gevorderde vergoeding ten bedrage van 1 euro is gegrond evenwel met dien verstande dat deze vergoeding thans definitief wordt toegekend.

Rechtsplegingsvergoeding

Beklaagde wordt veroordeeld tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding aan elk der burgerlijke partijen. Deze werd tot op heden niet begroot.

BESLISSING:

HET HOF VAN BEROEP,

Doet recht op tegenspraak, met éénparigheid van stemmen en met inachtneming van de hiernavolgende artikelen:

- 2, 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 162bis, 185, 190, 191, 194, 203, 210, 211, 211bis, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 25, 31, 33, 38, 40, 44, 45, 65, 66, 79, 80, 84, 193, 195, 196, 197, 213, 214, 240, 257, 266, 392, 398, 399, 405bis 10, 444, 528 van het strafwetboek
- lid 1, lid 2 10, 5bis en 6 van de wet van 30 juli 1981
- 4, 7, 12, 19 en inbreuk op de artikelen 20, 1° en 2°, strafbaar gesteld bij deze artikelen 20, 1° en 2° en de artikelen 27 en 28 van de wet van 30 juli 1981
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878
- 1382 burgerlijk wetboek
- 1022 van het gerechtelijk wetboek
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 1.2° van de wet van 24 december 1993
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 1 van het K.B. van 31 oktober 2005
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 21 tot 26 van de wet van 17 april 1878
- 2, 3 en 4 van de wet van 26 juni 2000
- 1 van het K.B. van 11 december 2001
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 77 van het K.B. van 27 april 2007
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 1 van EG Verordening nr. 2866/98 van 31 december 1998 van de Raad van de Europese Unie

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk.

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis mits de enkele wijzigingen en aanvullingen als volgt:

- Actualiseert de omschrijving van de misdrijven voorzien onder de tenlasteleggingen I.I en I.II als :
"Bij toepassing van de artikelen 4, 7, 12, 19 en inbreuk op de artikelen 20, 1° en 2°, strafbaar gesteld bij deze artikelen 20, 1° en 2° en de artikelen 27 en 28 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme en xenofobie ingegeven daden, in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van

het Strafwetboek namelijk hetzij in openbare plaatsen of bijeenkomsten, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij in om het even welke plaats in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij door geschriften die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, aangezet hebben tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon wegens zijn ras, huidskleur, afstamming, afkomst, nationaliteit of een nationale of etnische afstamming

- de datum der tenlasteleggingen B.I.c en B.I.d wordt verbeterd zoals omschreven in dit arrest
- beklaagde wel schuldig wordt verklaard aan de hem ten laste gelegde feiten B.I.a en I.I en II
- beklaagde wordt vrijgesproken voor het hem ten laste gelegde feit F.I voor zover betrekking hebbende op O.
- beklaagde wordt vrijgesproken voor het hem ten laste gelegde feit B.I.h zoals heromschreven door de eerste rechter
- beklaagde thans voor de lastens hem bewezen verklaarde en vermengde feiten wordt veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van VIER JAAR en een geldboete van. 250 euro, te vermeerderen met 40 opdecimen en alzo gebracht op 1.250 euro of 75 dagen vervangende gevangenisstraf
- uitstel van tenuitvoerlegging van de opgelegde hoofdgevangenisstraf wordt verleend gedurende vijf jaar met ingang vanaf heden, uitgezonderd een gedeelte van één jaar dat effectief zal zijn
- de aan beklaagde opgelegde vergoeding thans 29,30 euro bedraagt

Ontzet de beklaagde voor een termijn van vijf jaar, van het recht om:

- 1° Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- 2° verkozen te worden;
- 3° Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- 4° Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- 5° Geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;
- 6° Wapens te dragen, deel uit te maken van de burgerwacht of te dienen bij het leger;

Op burgerrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis mits de enkele wijzigingen en aanvullingen als volgt:

- het Hof is wel bevoegd om kennis te nemen van de vordering van de burgerlijke partijen Fatih A., Kamill U. en Mustafa K. voor zover gesteund op de tenlastelegging I.I en van de burgerlijke partijen Menderes B. en Bilen U. voor zover gesteund op de tenlastelegging .I.II
- de door de eerste rechter toegekende vergoedingen aan Fatih A., Kamil U., Mustafa K., Menderes B. en Bilen U. worden bevestigd doch gelden enkel ten titel van vergoeding voor morele schade.

- het Hof is wel bevoegd om kennis te nemen van de vordering van de burgerlijke partij het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding en veroordeelt beklagde om te betalen aan deze burgerlijke partij de som van 1 euro definitief meer de gerechtelijke interesten vanaf heden
- verleent akte aan de burgerlijke partijen Kamil U., Menderes B. en Fatih A. van hun afstand van hoger beroep ingesteld tegen verwezene.

Rechtsplegingsvergoeding

Veroordeelt beklagde tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding aan elk der burgerlijke partijen. Deze werd tot op heden niet begroot.

Veroordeelt beklagde tot de kosten gerezen in hoger beroep, zowel op burgerrechtelijk als op strafrechtelijk gebied, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 342,25 euro.

Stelt vast dat alle kosten ondeelbaar werden veroorzaakt door de thans weerhouden en bewezen verklaarde feiten.

Verwijst de burgerlijke partijen Kamil U., Menderes B. en Fatih A. elk tot betaling van 1/3 van de dagvaarding in hoger beroep t.a.v. M. Allan, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 25,82 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van de DERTIENDE kamer van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN op EENENDERTIG JANUARI TWEEDEUIZENDACHT

waar aanwezig waren :

S. L.	Voorzitter
M. J.	Raadsheer
I. V. D.	Raadsheer
A. V. K.	Substituut Procureur des konings
H. P.	Griffier